

โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอสำหรับตกแต่งภายในห้องพัก
โรงแรมคิโอด์ภูเก็ต
(Home Textile Decorative Items for The Old Phuket Hotel)

T121024

นางสาวธิดิพร พราวศรี

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....**121024**
วัน,เดือน,ปี. - **5 ส.ค. 2555**

b. 1067165.60
i.

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2553-54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุมัติผล

คณะกรรมการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....
คณบดี คณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....

อาจารย์ จารุพัชร อาชวสมิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอเพื่อการตกแต่งภายใน โรงแรมดิโอล์ด์ภูเก็ต
(Home Textile Decorative Items for The Old Phuket Hotel)

ชื่อ นางสาวธิดิพร พรราวศรี

รหัสนักศึกษา 49020272 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

ภูเก็ตเป็นสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก เพราะเป็นที่รู้จักของชาวต่างชาติทั่วโลก ถึงความสวยงามทางธรรมชาติ เทศกาลกินเจอันโด่งดัง และสถานที่ทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นเอกลักษณ์ ทำให้ภูเก็ตเป็นเมืองที่ผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมอันหลากหลาย ทั้งจีน มาเลย์ มุสลิม ซึ่งในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเยือนจังหวัดภูเก็ตมากมาย ส่งผลให้ธุรกิจทางด้านที่พักมีการแข่งขันกันมากขึ้น แต่ละโรงแรมจึงต้องสร้างภาพลักษณ์และจุดเด่นให้ดึงดูดนักท่องเที่ยว

โรงแรมดิโอล์ด์ภูเก็ต ตั้งอยู่หาดกะรน จังหวัดภูเก็ต เป็นทางเลือกของการพักผ่อนพร้อมกับการเรียนรู้วัฒนธรรม โดยทางโรงแรมมีแนวคิดที่จะพานักท่องเที่ยวเยือนเวลากลับไปสู่บรรยากาศเมืองเก่าภูเก็ตสมัยร้อยปีก่อน เพื่อให้เข้ากับวิถีชีวิตเดิมของคนในภูเก็ต และเป็นทางเลือกในการดึงดูดสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวด้วยเสน่ห์ของเมืองเก่า โดยใช้รูปแบบของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส และตกแต่งภายในให้สอดคล้องกับบรรยากาศตามรูปแบบวิถีชีวิตชาวภูเก็ต

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะตกแต่งห้องพักภายในโรงแรมให้ได้บรรยากาศของวิถีชีวิตชาวพื้นเมืองภูเก็ต ที่มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมจีน จึงได้นำดอกไม้ต้น ซึ่งเป็นดอกไม้มงคลของชาวจีนมาเป็นลวดลายในการออกแบบ ผสมกับวัสดุและเทคนิคการพิมพ์หลากหลายรูปแบบ เพื่อสื่อถึงวัฒนธรรมผสมผสานของจังหวัดภูเก็ต

จากการศึกษาข้อมูลทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

1. หมอนอิง ขนาด 16 x 16 นิ้ว	จำนวน 2 ใบ
2. ผ้าพาดเตียง (bed runner) ขนาด 45 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
3. ม่านหัวเตียง ขนาด 90 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
4. ผ้าแขวนผนังขนาด 50 x 110 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
5. ม่านบังตา ขนาด 110 x 50 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
6. โคมไฟตั้งโต๊ะ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 22 ซม. สูง 21 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น

กิตติกรรมประกาศ

โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอสำหรับคนแก่ภายในห้องพักโรงแรมดิโกลด์คู้เก็ด สำเร็จได้ด้วยความสำเร็จอย่างดียิ่งจากอาจารย์จารุพัชร อาชะสมิต อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำ ให้ความหวังใจ ให้ความช่วยเหลือและการดูแลอย่างดีเสมอมาในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอบพระคุณ รศ. ดร. อุไรวรรณ ปิติมณียากุล (ภารดี) อาจารย์ปณาสาร สุขสงวน อาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง และอาจารย์ศักดิ์จิระ เวียงเก่า ที่ช่วยสั่งสอนให้ความรู้ ให้คำแนะนำ ต่างๆ มากมาย ที่มีประโยชน์ต่อการทำงานครั้งนี้

ขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ และญาติๆ ทุกคน ให้ความหวังใจและเป็นกำลังใจให้กัน ตลอดเวลา ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่สามารถแก้ปัญหาได้ทุกครั้ง ขอบคุณสำหรับการสนับสนุน ในทุกๆ ด้าน

ขอบคุณ น้องรัน น้องน้อยหน้า และพี่ๆ น้องๆ รหัส 20 43 สำหรับน้ำใจและความช่วยเหลือ ที่มีให้ ทำให้ผ่านพ้นช่วงเวลาต่างๆ มาได้ด้วยดี

ขอบคุณ แอม น้อย เนฟ วิน สอล ปาล์ม กอล์ฟ ก้อย และเพื่อนๆ ศอ. ทุกคน ที่ร่วมทุกข์ ร่วมสุขกันมาตลอด 5 ปี คอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ สร้างเสียงหัวเราะและรอยยิ้ม ร่วมกันฟันฝ่า อุปสรรคต่างๆ ตลอดจนความช่วยเหลือในช่วงเวลาเร่งรีบ ทำให้งานเสร็จทันเวลา ให้ความหวังใจ และเป็นกำลังใจให้กันตลอดมา

ขอบคุณ กอล์ฟ แดง และเพื่อนๆ การบิน ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำในเรื่องต่างๆ เสียงหัวเราะ ความสนุกสนาน ประสบการณ์ดีๆ ที่ได้รับมาตลอด 5 ปี ที่ช่วยให้ผ่อนคลายหายเครียด จากงาน

ขอบคุณ ทองทาร์อีสอร์ท ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ในการถ่ายภาพการใช้ผลิตภัณฑ์ เพื่อการนำเสนอวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ ขอบคุณ น้องโอมที่ช่วยถ่ายรูปให้ ทำให้ได้รูปภาพที่สวยงาม ออกมา และขอบคุณทุกๆ ท่านที่มีส่วนร่วมในการทำงานครั้งนี้

ธิติพร พรราวศรี

สารบัญ

	หน้า
อนุมติผล	I
บทคัดย่อ	II
กิตติกรรมประกาศ	III
สารบัญ	IV
สารบัญตารางประกอบ	VII
สารบัญภาพประกอบ	VIII

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมา	1
1.2 ความสำคัญของวิทยานิพนธ์	3
1.3 วัตถุประสงค์	3
1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข	3
1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ	4
1.6 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์	5
1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย	5
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.9 คำนิยาม	6

บทที่ 2 การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับ โรงแรมดิโอล์คภูเก็ต	
2.1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม	7
2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับห้องพัก	10
2.1.3 ข้อมูลด้านภูมิอากาศและช่วงเวลาการเข้าพัก	12
2.2 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย	
2.2.1 ลักษณะกลุ่มเป้าหมายของโรงแรม	13
2.2.2 ข้อมูลด้านการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค	13

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต	
2.3.1 ข้อมูลทั่วไป	15
2.3.2 วิถีชีวิตชาวภูเก็ต	17
2.3.3 ประวัติสถาปัตยกรรมในจังหวัดภูเก็ต	23
2.3.4 การแต่งกาย	31
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ	
2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าพาดเฉียง	39
2.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอนอิง	41
2.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าตกแต่งหัวเตียง	47
2.4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับม่านบังตา	50
2.4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ภาพประดับผนัง	53
2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ	
2.5.1 โยฝ้าย	55
2.5.2 โยโพลีเอสเตอร์	56
2.5.3 โยไนลอน	57
2.5.4 โครงสร้างผ้าทอ	58
2.6 ลวดลายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	60
บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ	
3.1 แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ	64
3.2 วิเคราะห์สีของการตกแต่งภายในห้อง	72
3.3 ตัวอย่างการทดลองเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบ	73
บทที่ 4 การนำเสนอผลงานการออกแบบ	
4.1 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์	79
4.2 การประเมินราคาผลิตภัณฑ์	83
4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ	87

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลงานออกแบบ	
5.1 สรุปผลงานออกแบบ	94
5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา	94
5.3 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ	95
บรรณานุกรม	96
ประวัติการศึกษา	98

สารบัญตารางประกอบ

ตาราง	หน้า
2.1 ขนาดสัดส่วนของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	14
2.2 วิเคราะห์รูปแบบผ้าพาดเตียง	40
2.3 เปรียบเทียบวัสดุอ่อนนุ่มภายใน	43
2.4 วิเคราะห์วัสดุทำไส้หมอน	44
2.5 วิเคราะห์รูปแบบหมอน	44
2.6 วิธีการถอดและใส่ปลอกหมอน	45
2.7 วิเคราะห์การถอดและใส่ปลอกหมอน	46
2.8 วิเคราะห์รูปแบบม่านหัวเตียง	49
2.9 วิเคราะห์รูปแบบม่านบังตา	52
2.10 วิเคราะห์รูปแบบภาพประดับฝาผนัง	54
2.11 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยฝ้าย	55
2.12 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยโพลีเอสเตอร์	56
2.13 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยไนลอน	57
3.1 แสดงตัวอย่างการทดลอง	73
4.1 การประเมินราคาม่านหัวเตียง ขนาด 90 X 250 เซนติเมตร	83
4.2 การประเมินราคาหมอนอิง ขนาด 16 X 16 นิ้ว	84
4.3 การประเมินราคาผ้าพาดเตียง ขนาด 45 X 250 เซนติเมตร	85
4.4 การประเมินราคาม่านบังตา ขนาด 110 X 50 เซนติเมตร	85
4.5 การประเมินราคาโคมไฟ	86
4.6 การประเมินราคาผ้าแขวนผนัง ขนาด 110 X 50 เซนติเมตร	86

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1.1 โรงแรม The Old Phuket	1
1.2 การตกแต่งภายในห้องพัก	1
2.1 ลักษณะภายนอกอาคารของโรงแรม	7
2.2 บรรยากาศโดยรอบโรงแรม	8
2.3 บรรยากาศภายใน Lobby	8
2.4 แผนผังของโรงแรม	9
2.5 ห้องพักโซน Sino Wing	9
2.6 ห้องพักโซน Serene Wing	10
2.7 บรรยากาศภายในห้อง Deluxe	10
2.8 ห้อง Terrace Deluxe	11
2.9 ห้อง Private Jacuzzi	11
2.10 ห้องพักโซน Serene Wing ที่มีการตกแต่งแบบ Modern	12
2.11 ขนาดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ	14
2.12 แผนที่ประเทศไทย แสดงที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต	15
2.13 แผนที่จังหวัดภูเก็ต แสดงที่ตั้งของโรงแรมดิโอลด์ภูเก็ต	16
2.14 ภาพถ่ายร่วมกับครอบครัวของชาวจีนบ๊ายบ๊าย	18
2.15 เศรษฐีเหมืองแร่ในยุคการทำเหมืองเฟื่องฟู	19
2.16 ย่านค้าขายบนถนนเยาวราช	20
2.17 ตึกแบบฝรั่งบนถนนกลาง	21
2.18 บ้านประตูไม้แกะสลักรูปแจกันดอกไม้และนก แสดงถึงความเป็นมงคล	22
2.19 ฝาเรือนसानด้วยไม้ไผ่ และฝาขัดแตะขัดเป็นลวดลายต่างๆ	23
2.20 ตึกแถวในรูปแบบชิโน โปรตุเกสบนถนนกลาง	24
2.21 ลวดลายสิ่งมงคลตามคติจีนที่ใช้ประดับอาคาร	25
2.22 การตกแต่งบ้านได้ด้วยลวดลายแบบจีน	25
2.23 กระเบื้องปูแบบกังไสลายสวรรค์	26
2.24 บ้านประตูไม้ปิดทองแบบจีน	26
2.25 ช่องระบายอากาศและกรอบหน้าต่าง	27

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
2.26 “ห้องคานี” หรือ “อาเขต” ทางเท้าเปิดโล่งหน้าอาคาร	27
2.27 การตกแต่งด้านหน้าอาคาร	28
2.28 การตกแต่งหน้าต่างด้วยซุ้ม โถงครึ่งวงกลมเจาะช่องแสงเป็นรูปแฉก	28
2.29 หัวเสาแบบมาตรฐานสามแบบของกรีก – โรมัน	29
2.30 หัวเสาแบบต่างๆ ที่พบตามตึกเก่าในภูเก็ต	29
2.31 ลวดลายปูนปั้นที่พบตามตึกเก่าในภูเก็ต	29
2.32 หน้าต่างบานเกร็ดไม้ปรับได้ และช่องแสงฉลุลาย	30
2.33 การตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังขิง	30
2.34 ลักษณะการแต่งกายของชุดย่าหยา	31
2.35 การแต่งกายแบบชาวไทยมุสลิม	32
2.36 ชุดย่าหย่าของสตรีชาวภูเก็ต	33
2.37 เสื้อตัวในคอตั้งและเสื้อครุยยาวที่ทำจากผ้ามันสีนพิมพ์ลาย	34
2.38 รองเท้าหุ้มหัวเปิดส้นแบบจีน ปักด้วยดินและลูกบิด	34
2.39 โกลังและเข็มกลัดแถวใช้ติดเสื้อแทนกระดุม	35
2.40 ชุดย่าหย่าและชุดครุยที่ปรับให้เข้ากับยุคสมัย	35
2.41 ชุดเจ้าสาวสำหรับสตรีบ้านป่า	36
2.42 ชุดสตรีบ้านป่าที่สวมใส่ในงานสำคัญต่างๆ ของภูเก็ต	37
2.43 ชุดสตรีบ้านป่าที่ปรับให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน	38
2.44 ผ้าพาดเตียง (bed runner)	39
2.45 หมอนอิงรูปสี่เหลี่ยม	41
2.46 หมอนรูปสามเหลี่ยม	41
2.47 หมอนกลมแบบชั้นเบิสท์	42
2.48 หมอนยาวทรงกลม	42
2.49 ระยะห่างของเสาสำหรับพาดม่านตกแต่งหัวเตียง	47
2.50 รูปแบบการตกแต่งเตียงนอนด้วยผ้าม่านแบบต่างๆ	48
2.51 รูปแบบและขนาดของหน้าต่างห้อง Deluxe โรงแรมดิโอลด์ภูเก็ต	50
2.52 รูปแบบของม่านที่เปิดปิดแนวนอน	51

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
2.53 รูปแบบของหัวผ้า幔ที่เปิดปิดแนวนอน	51
2.54 ผ้า幔ที่เปิดปิดแนวตั้ง	52
2.55 ตัวแขวนภาพที่ใช้ทั่วไป	53
2.56 แสดงลักษณะเส้นด้ายพุ่งและด้ายยืน	59
2.57 ลายเครือเถาและดอกบัว	60
2.58 ลายเครือเถาและดอกบัว	60
2.59 ลายดอกโบตั๋น	61
2.60 ลายเครือเถา	61
2.61 ลายประเจี๊วและแจกันดอกไม้	62
2.62 ลาย Square - Round	62
2.63 ลาย No Foci	63
2.64 ลายขนมปังขิง	63
3.1 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 1 แสดงชื่อโครงการออกแบบ	64
3.2 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 2 แสดงสี ภาพลักษณ์ และการตกแต่งภายใน ของบ้านเรือนย่าน เมืองเก่าภูเก็ต	65
3.3 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 3 แสดงลวดลายจากสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุเกส และชุกยาห์ยา	65
3.4 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 4 แสดงจุดร่วมของสถาปัตยกรรมและการแต่งกาย	66
3.5 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 5 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ	66
3.6 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 6 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ	67
3.7 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 7 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ	67
3.8 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 8 ตารางวิเคราะห์รูปแบบหมอน	68
3.9 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 9 ตารางวิเคราะห์วัสดุทำไส้หมอน	68
3.10 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 10 ตารางวิเคราะห์การถอดและใส่ปลอกหมอน	69
3.11 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 11 ตารางวิเคราะห์รูปแบบผ้าพาดเตียง	69
3.12 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 12 แสดงแบบร่างผ้าพาดเตียง	70

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
3.13 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 13 ตารางวิเคราะห์รูปแบบม่านหัวเตียง	70
3.14 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 14 แสดงแบบร่างม่านหัวเตียง	71
3.15 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 15 ตารางวิเคราะห์การติดตั้งม่านบังตา	71
3.16 สีสันทและลวดลายของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส	72
3.17 โทนสีที่ใช้ในการตกแต่งภายในห้องพัก	72
4.1 แสดงขนาดผ้าแขวนผนัง	79
4.2 แสดงขนาดหมอนอิง	80
4.3 แสดงขนาดผ้าพาดเตียง	80
4.4 แสดงขนาดม่านหัวเตียง	81
4.5 แสดงขนาดม่านบังตา	81
4.6 แสดงขนาด โคมไฟ	82
4.7 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้าแขวนผนัง	87
4.8 แสดงผลิตภัณฑ์หมอนอิง	88
4.9 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้าพาดเตียง	89
4.10 แสดงผลิตภัณฑ์ม่านหัวเตียง	90
4.11 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้าม่านบังตา	91
4.12 แสดงผลิตภัณฑ์โคมไฟ	92
4.13 แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์	94

ภาพที่ 1.1 โรงแรม The Old Phuket
ที่มา : <http://www.theoldphuket.com>

ภาพที่ 1.2 การตกแต่งภายในห้องพัก
ที่มา : <http://www.theoldphuket.com>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของวิทยานิพนธ์

โครงการออกแบบสิ่งทอสำหรับตกแต่งภายในห้องพักของโรงแรม โดยอิงกับรูปแบบสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนพื้นเมือง นอกจากจะสร้างบรรยากาศแล้วยังทำให้แขกที่มาพักได้เรียนรู้ สัมผัสวิถีชีวิต และความเป็นมาของชาวภูเก็ต ซึ่งเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่วัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดภูเก็ตอีกทางหนึ่ง

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อนำความรู้ทางด้านการออกแบบสิ่งทอมาใช้ในการตกแต่งภายในห้องพักโรงแรม The Old Phuket

1.3.2 เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่วัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต

1.3.3 เพื่อเป็นแนวทางในการตกแต่งภายในห้องพัก โรงแรม The Old Phuket

1.4 ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
1. เอกลักษณะทางวัฒนธรรมของจังหวัดภูเก็ต ยังไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในหมู่นักท่องเที่ยว	1. นำเอกลักษณ์ทางสถาปัตยกรรม ชิโน โปรตุเกสและวิถีชีวิตของคนพื้นเมืองมาเผยแพร่ ผ่านการออกแบบสิ่งทอเพื่อใช้ตกแต่งภายในห้องพัก โรงแรม
2. สิ่งทอภายในห้องพักของโรงแรม รูปแบบเดิมยังไม่มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน	2. ออกแบบผลิตภัณฑ์ให้เข้ากับรูปแบบสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุเกส และวัฒนธรรมของคนพื้นเมือง
3. ผ้าปาเต๊ะ ซึ่งเป็นผ้าพื้นเมืองของชาวภูเก็ต อาจจะมีเนื้อผ้าที่ไม่เหมาะสมต่อการใช้งานของผลิตภัณฑ์ที่จะออกแบบ	3. เลือกเนื้อผ้าให้เหมาะสมต่อการใช้งาน และออกแบบลวดลายจากเอกลักษณ์ของผ้าปาเต๊ะ เช่น ใช้เทคนิคการพิมพ์แทนการกันเทียน โดยให้สอดคล้องกับภาพลักษณ์ของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.1 ด้านนโยบาย

โครงการนี้เป็นโครงการออกแบบเคหะสิ่งทอสำหรับตกแต่งภายในห้องพัก ที่นำเสนอเอกลักษณ์ของภูเก็ตในด้านสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส เพื่อให้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการอนุรักษ์ฟื้นฟูเมืองเก่า และการส่งเสริมวัฒนธรรมบาบ๋า ย่าหยา ของมูลนิธิเมืองเก่าภูเก็ต ชุมชนเมืองเก่า การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภูเก็ต และโรงแรม The Old Phuket

1.5.2 ด้านเศรษฐกิจ

เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับโรงแรม เพิ่มทางเลือกใหม่ในการเลือกใช้บริการให้กับนักท่องเที่ยว ทำให้เกิดส่วนแบ่งทางการตลาด

เป็นการเผยแพร่เอกลักษณ์ของเมืองเก่าและคนในชุมชนเมืองเก่าภูเก็ต อาจทำให้แขกที่มาพักเกิดความสนใจและนำไปสู่การท่องเที่ยวในย่านเมืองเก่า ซึ่งเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในย่านธุรกิจการค้าเก่าแก่ในตัวเมือง

1.5.3 ด้านสังคมและวัฒนธรรม

เป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่สถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสและวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบาบ๋า (ลูกครึ่งจีน - ภูเก็ต) อันเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นให้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย และปลูกฝังให้คนภูเก็ตเห็นคุณค่าและเกิดความภูมิใจในวัฒนธรรมของตนเอง

1.6 ขอบเขตของการทำวิทยานิพนธ์

1.6.1 ออกแบบตกแต่งภายในห้องพักโรงแรม The Old Phuket ห้อง Deluxe Sino Wing

1.6.2 ออกแบบลวดลายให้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์

1.6.3 ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ มีดังนี้

- หมอนอิง ขนาด 16 x 16 นิ้ว	จำนวน 2 ใบ
- ผ้าพาดเตียง (bed runner) ขนาด 45 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
- ม่านหัวเตียง ขนาด 90 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
- ผ้าแขวนผนังขนาด 50 x 110 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
- ม่านบังตา ขนาด 110 x 50 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
- โคมไฟตั้งโต๊ะ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 22 ซม. สูง 21 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
รวม	จำนวน 7 ชิ้น

1.6.4 กลุ่มเป้าหมาย

- นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ อายุ 30 - 45 ปี
- มีรายได้ระดับปานกลางถึงในระดับสูง
- มีความชอบในการท่องเที่ยว และเรียนรู้วัฒนธรรม

1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.7.1 ศึกษาข้อมูลด้าน โรงแรม

1.7.2 ศึกษารูปแบบการตกแต่งห้องพัก

1.7.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และวิถีชีวิตของคนพื้นเมือง

1.7.4 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุกีส

1.7.5 ศึกษาข้อมูลผู้บริโภค

1.7.6 ศึกษาขนาดสัดส่วนมนุษย์

1.7.7 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ

1.7.8 ศึกษาคุณสมบัติของวัสดุและสีที่ใช้ในการผลิต

1.7.9 ศึกษากรรมวิธีการออกแบบลวดลายและการพิมพ์ลาย

1.7.10 ศึกษาจิตวิทยาของสีที่เกี่ยวข้อง

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.8.1 ผลผลิตภัณฑ์ที่ออกแบบเหมาะสมกับรูปแบบห้องพัก และหน้าที่ประโยชน์ใช้สอย
- 1.8.2 สร้างภาพลักษณ์ที่ดีและความประทับใจให้กับแขกที่มาพัก
- 1.8.3 เป็นการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยว ได้เรียนรู้และเห็นคุณค่าทางวัฒนธรรมของภูเก็ต และสร้างความภาคภูมิใจให้กับคนท้องถิ่น
- 1.8.4 เป็นแนวทางในการพัฒนาการออกแบบตกแต่งภายในห้องพัก

1.9 คำนิยาม

วัฒนธรรม หมายถึง สิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมในการแต่งกาย วิถีชีวิตของหมู่คณะ รวมไปถึงสถาปัตยกรรมด้วย

เอกลักษณ์ หมายถึง ลักษณะที่เหมือนกันหรือมีร่วมกัน

โรงแรมบูติก หมายถึง โรงแรมที่มีการออกแบบที่มีเอกลักษณ์และบริการแบบเฉพาะ เพื่อตอบสนองกลุ่มเป้าหมาย

สถาปัตยกรรมชิโน - โปรตุเกส หมายถึง อาคารบ้านเรือนเก่าแก่ของภูเก็ต เป็นการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมจีนและสถาปัตยกรรมยุโรป

บาบ๋า หมายถึง คำเรียกชายที่เป็นลูกครึ่งจีนกับคนพื้นเมืองภูเก็ต ซึ่งคู่กับ ย่าหยา ซึ่งหมายถึงหญิงลูกครึ่งจีนภูเก็ต

ชุดย่าหยา หมายถึง ชุดพื้นเมืองของสตรีชาวภูเก็ตซึ่งพัฒนามาจากชุดเจ้าสาวของจีนผสมกับชาวมุสลิม เสื้อย่าหยาจะเป็นผ้าโปร่งสีพื้น ปลายเสื้อด้านหน้าแหลมยาวเกือบถึงตัก ตกแต่งด้วยลูกไม้ ใต้ออกับผ้าปาเต๊ะ

บทที่ 2

การค้นคว้าและสรุปผลข้อมูล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมดิโอล์ด์ภูเก็ต (The Old Phuket)

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโรงแรม

โรงแรมดิโอล์ด์ภูเก็ต (The Old Phuket) เป็นโรงแรมแบบบูติก (boutique hotel) ระดับมาตรฐาน 4 ดาว เริ่มเปิดให้บริการในปี พ.ศ. 2544 มีห้องพักจำนวน 183 ห้อง เป็นอาคาร 4 ชั้น รูปตัว U ตั้งอยู่ที่หาดกะรน จังหวัดภูเก็ต ทิศเหนือใกล้กับศูนย์การค้ากะรน ทิศใต้และทิศตะวันออกเป็นที่ราบเชิงเขาล้อมรอบ ทิศตะวันตกติดกับหาดกะรน ทะเลอันดามัน โดยมีถนน 2 เลนคั่นกลาง ซึ่งเป็นหาดที่เงียบสงบ มีความสวยงาม เหมาะสำหรับการมาพักผ่อน และสามารถเดินทางไปเที่ยวหาดป่าตองหรือที่อื่นๆ ได้ด้วยรถประจำทาง

ภาพที่ 2.1 ลักษณะภายนอกอาคารของโรงแรม

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารและการตกแต่งภายในโรงแรมสร้างตามรูปแบบสถาปัตยกรรมจีน โปรตุเกส ซึ่งเป็นอาคารเก่าในตัวเมืองภูเก็ต ที่ได้รับอิทธิพลมาจากยุโรปและจีนเนื่องจากการติดต่อค้าขาย ซึ่งทางโรงแรมมีแนวคิดที่จะจำลองบรรยากาศเมืองเก่าภูเก็ต เพื่อพานักท่องเที่ยวที่ย้อนกลับไปสู่บรรยากาศของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในยุคศตวรรษที่ 19 ซึ่งเป็นช่วงเวลาแห่งความรุ่งเรืองในการทำเหมืองแร่ดีบุก การค้าเครื่องเทศ และการเดินทางโดยเรือสำเภาวาจีน

ภาพที่ 2.2 บรรยากาศโดยรอบโรงแรม

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

ภาพที่ 2.3 บรรยากาศภายใน Lobby

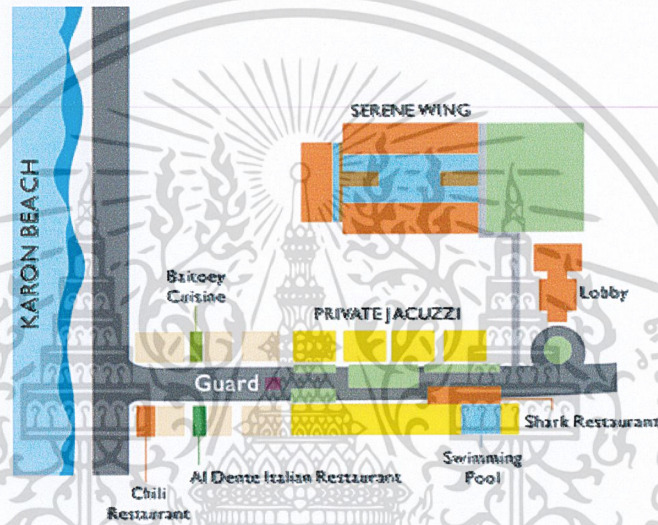
ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/map.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในบริเวณ โรงแรมมีต้นไม้ตลอดแนวทางเดิน เน้นบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติและเงียบสงบ มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ไม่ว่าจะเป็นศูนย์ฟิตเนส สระว่ายน้ำขนาดใหญ่ 2 สระ ห้องอาหารกระจายอยู่ตามจุดต่างๆ ห้องสมุด ห้องประชุม บริการทัวร์ รถเช่า บริการดูแลเด็ก ซัก อบ รีด ฯลฯ

การแบ่งพื้นที่ แบ่งเป็น 2 โซน ดังนี้

1. Sino Wing มีลักษณะเป็นทาวน์เฮาส์ (town house) และวิลล่า (villa) มีการตกแต่งด้วยกระจกสี เฟอร์นิเจอร์แบบโบราณ บานประตูปิดทอง ตามแบบเมืองเก่าภูเก็ต
2. Serene Wing เป็นอาคารสูง 4 ชั้น สีขาว รูปตัว U ล้อมรอบสระน้ำ ตกแต่งแบบ โมเดิร์น

ภาพที่ 2.4 แผนผังของโรงแรม

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/map.htm>

ภาพที่ 2.5 ห้องพักโซน Sino Wing

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.6 ห้องพักโซน Serene Wing

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

2.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับห้องพัก

โรงแรมคิโอดส์ภูเก็ต (The Old Phuket) มีการตกแต่ง 5 รูปแบบ ดังนี้

1. โซน Sino Wing ตกแต่งสไตล์ชิโนโปรตุกีส
 - 1.1 Deluxe Room 49 ห้อง ขนาด 34 ตรม. คืนละ 6,500 บาท
 - 1.2 Terrace Deluxe 15 ห้อง ขนาด 40 ตรม. คืนละ 7,800 บาท
 - 1.3 Private Jacuzzi 23 ห้อง ขนาด 50 ตรม. คืนละ 8,500 บาท
2. โซน Serene Wing ตกแต่งสไตล์โมเดิร์น (modern)
 - 2.1 Deluxe Pool View 69 ห้อง ขนาด 55-60 ตรม. คืนละ 8,000 บาท
 - 2.2 Deluxe Pool Access 27 ห้อง ขนาด 55-60 ตรม. คืนละ 9,000 บาท

ภาพที่ 2.7 บรรยากาศภายในห้อง Deluxe ที่เน้นความสะอาดสบายและการตกแต่งด้วยกระจกสี

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.8 ห้อง Terrace Deluxe เป็นห้องพักขนาดใหญ่ ตกแต่งด้วยเครื่องเรือนแบบโบราณ พร้อมด้วยระเบียงด้านหน้า

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

ภาพที่ 2.9 ห้อง Private Jacuzzi มีจุดเด่นที่ประตูแบบลกรักปิดทอง ศิลปะการใช้สี อ่างอาบน้ำ จากuszกลางแจ้งและชุดอาบน้ำฝักบัวกลางแจ้ง

ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.10 ห้องพักโซน Serene Wing ที่มีการตกแต่งแบบ Modern
ที่มา : <http://www.theoldphuket.com/photogallery.htm>

2.1.3 ข้อมูลด้านภูมิอากาศและช่วงเวลาการเข้าพัก

เนื่องจากที่ตั้งของโรงแรมตั้งอยู่ทางภาคใต้ ฟังทะเลอันดามัน ทำให้มีฤดูมรสุม ในช่วงเดือนเมษายนถึงปลายเดือนพฤศจิกายน ซึ่งเป็นช่วง low season ทางโรงแรมจะมีการลดราคาห้องพัก นักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่จะมาพักในช่วงเวลานี้ และในช่วงเดือนตุลาคม หากกะรนจะมีคลื่นแรงเหมาะแก่การโต้คลื่น สำหรับช่วง high season จะตรงกับเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม ซึ่งเป็นช่วงอากาศดี ไม่มีเมฆ คลื่นไม่สูงมากนัก เหมาะแก่การเที่ยวทะเล ผู้ที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะเป็นชาวต่างชาติ

2.2 ข้อมูลกลุ่มเป้าหมาย

2.2.1 ลักษณะกลุ่มเป้าหมายของโรงแรม

โรงแรมดิโกลด์เก็ทเป็นโรงแรมระดับ 4 ดาว บนหาดกะรน ซึ่งเป็นหาดที่เงียบสงบ และเป็นหาดที่เหมาะสมแก่การ ไต่คลื่นในช่วงฤดูมรสุม ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายหลักของ โรงแรมจึงเป็น ชาวต่างชาติ ที่ต้องการมาพักผ่อนตากอากาศและพักอยู่เป็นเวลานาน แยกที่มาพักส่วนใหญ่มีฐานะ การเงินอยู่ในระดับดี เนื่องจากห้องพักของ โรงแรมมีราคาแพง (เมื่อเทียบกับ โรงแรมในระดับ เดียวกัน เช่น ซูการ์ปาล์มกะรนรีสอร์ท ราคาห้องพัก standard ห้องละ 4,400 บาทต่อคืน) ผู้ที่มา พักผ่อนใน โรงแรมระดับนี้จะเป็นชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น ยุโรป อเมริกา ญี่ปุ่น ฯลฯ ส่วนคน ไทยจะมาเที่ยวบ้างในช่วงสงกรานต์ หรือฤดูมรสุม (เดือนเมษายนถึงพฤศจิกายน) เพราะเป็นหน้า ฝน โรงแรมส่วนใหญ่จะลดราคาลงครั้งหนึ่ง ทำให้คนไทยสามารถมาใช้บริการ ได้

ลักษณะและพฤติกรรมของผู้บริโภค

1. แยกที่มาพักเป็นชาวต่างชาติ 70 % ชาวไทย 30 %
2. อายุระหว่าง 25-60 ปี ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุ
3. ฐานะ A - B + (สำหรับมาตรฐานไทย)
4. ส่วนใหญ่จะเป็นคู่รักหนุ่มสาว หรือมาเป็นครอบครัว
5. ผู้มาใช้บริการเน้นการพักผ่อนเป็นหลัก
6. ใช้บริการนานหลายวัน เป็นอาทิตย์ ถึง 1 เดือน
7. ชอบธรรมชาติ ชายทะเลและวัฒนธรรมไทยด้านต่างๆ
8. ชอบความสะดวกสบายและการดูแลในการให้บริการ
9. ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงแรม เช่น ห้องออกกำลังกาย บริการซัก รีด

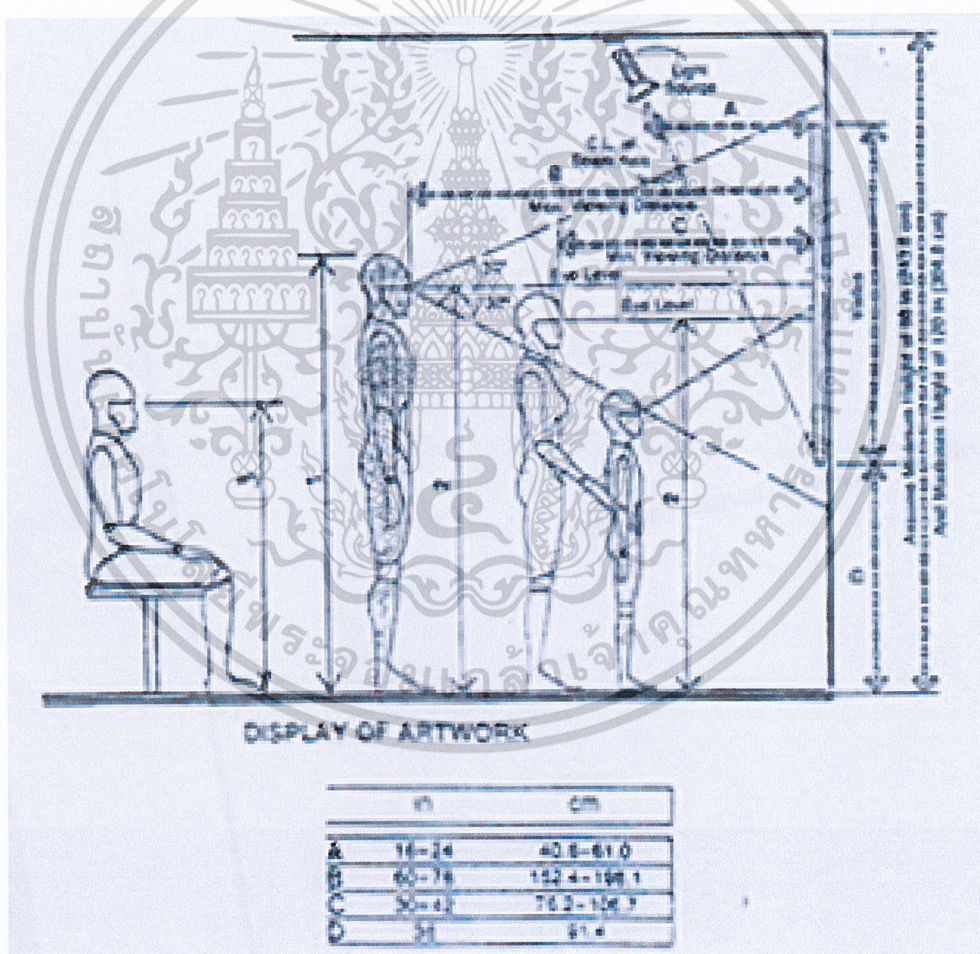
บริการทัวร์ รถเช่า เป็นต้น

2.2.2 ข้อมูลด้านการใช้งานที่เกี่ยวข้องกับกายวิภาค

ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ต้องคำนึงถึงขนาดสัดส่วนของผู้ใช้งาน เพื่อให้เกิดผลงาน ที่สอดคล้องและเกิดประโยชน์สูงสุด ตลอดจนนำค่าที่ได้มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้ ขนาดที่เหมาะสมของผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 2.1 ขนาดสัดส่วนของร่างกายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

ลำดับที่	มิติส่วนต่างๆของร่างกาย	ชาวไทย		เฉลี่ย	ชาวต่างชาติ
		ชาย	หญิง		
1	ความสูงยืน	166.5	154.2	170.4	180.6
2	ความสูงระดับสายตา (ยืน)	155.1	143.2	159.8	170.5
3	ความสูงระดับสายตา (นั่ง)	75.9	69.6	84.6	96.4
4	องศาการมอง (ซ้าย-ขวา)	-	-	54-54	-
5	องศาการมอง (ขึ้น-ลง)	-	-	30-30	-

ภาพที่ 2.11 ขนาดสัดส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

ที่มา : **Human Dimension and Interior Space : A Source Book of Design Reference Standards (Hardcover), Julius Panero and Martin Zelmik, Whitney library of design, 1998**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต

2.3.1 ข้อมูลทั่วไป

จังหวัดภูเก็ตเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ตั้งอยู่ทางฝั่งทะเลด้านตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย อยู่ห่างจากกรุงเทพ 862 กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4 สายเพชรเกษม ประกอบด้วยเกาะบริวาร 39 เกาะ รวมพื้นที่ตัวเกาะประมาณ 539 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศของเกาะภูเก็ตเป็นพื้นที่ราบสลับกับภูเขาเป็นตอนๆ ด้านทิศตะวันออกและทิศใต้เป็นป่าชายเลน มีชายฝั่งทางด้านตะวันตกเป็นหาดทรายสวยงาม เช่น หาดในยาง หาดป่าตอง หาดกะรน หาดราไวย์ ฯลฯ เนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่สวยงาม ภูเก็ตจึงเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคใต้

อาณาเขต ทิศเหนือ ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา

ทิศใต้ ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ทิศตะวันออก ติดทะเลเขตจังหวัดพังงาและกระบี่

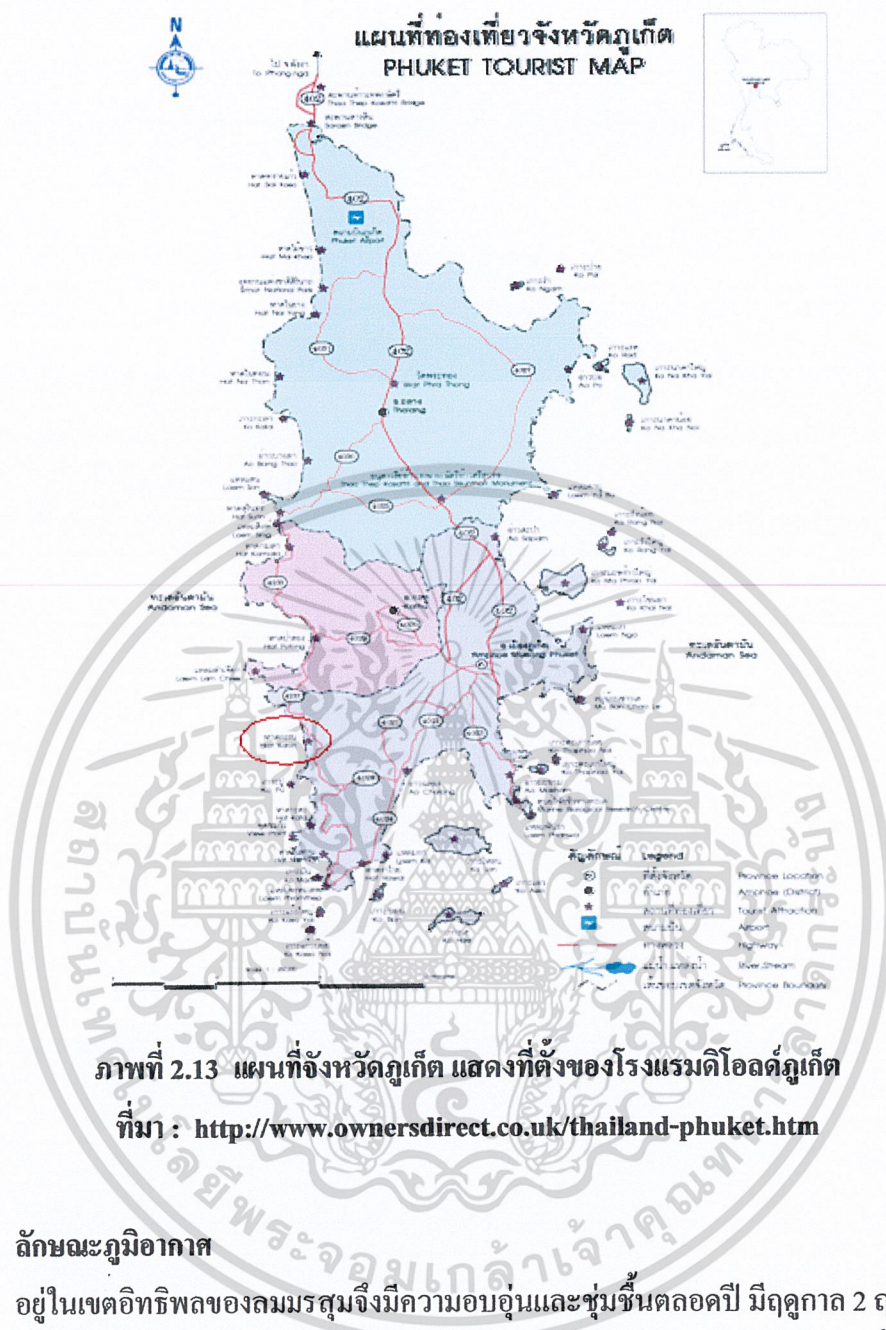
ทิศตะวันตก ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

ภาพที่ 2.12 แผนที่ประเทศไทย แสดงที่ตั้งของจังหวัดภูเก็ต

ที่มา : <http://www.ownersdirect.co.uk/thailand-phuket.htm>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.13 แผนที่จังหวัดภูเก็ต แสดงที่ตั้งของโรงแรมดิโอลด์ภูเก็ต

ที่มา : <http://www.ownersdirect.co.uk/thailand-phuket.htm>

ลักษณะภูมิอากาศ

อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมจึงมีความอบอุ่นและชุ่มชื้นตลอดปี มีฤดูกาล 2 ฤดู คือ ฤดูฝนและฤดูร้อน ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่เดือนเมษายนถึงปลายเดือนพฤศจิกายน ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนธันวาคมถึงเดือนมีนาคม ความแตกต่างของอุณหภูมิประมาณ 16.9-35.4 องศาเซลเซียส

ประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ. 2553 ที่นับได้จากสำมะโนประชากร มีจำนวนทั้งสิ้น 340,337 คน อำเภอเมืองภูเก็ตมีประชากรหนาแน่นที่สุด ประชากรร้อยละ 80.4 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 18.6 นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 1 นับถือศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นๆ รายได้ของประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพช่างหรือผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิต รองลงมาได้แก่ อาชีพการเกษตร และอาชีพเกี่ยวกับการค้า ปัจจุบันประชากรส่วนใหญ่หันมาให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเป็นหลัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาพเศรษฐกิจ

ในปี พ.ศ. 2523 สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ตนั้น รายได้หลักของจังหวัด ได้แก่การผลิตในสาขาอุตสาหกรรมเหมืองแร่และการท่องเที่ยว เมื่อโครงการท่าเรือน้ำลึกที่อ่าวมะขามก่อสร้างเสร็จและจังหวัดภูเก็ตได้พัฒนาการท่องเที่ยวตามแผนหลักของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยแล้ว อำเภอเมืองจะมีการเปลี่ยนแปลงอีกมากในแง่ของโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม อันจะทำให้ภูเก็ตมีความเป็นเมืองสูงขึ้น และเขตอิทธิพลของภูเก็ตจะแผ่ขยายครอบคลุมจังหวัดใกล้เคียง ได้แก่พังงาและกระบี่

นอกจากโครงการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกที่อ่าวมะขาม สำหรับให้เรือขนาด 20,000 ตัน เข้าจอดเทียบท่าขนส่งสินค้า และโครงการพัฒนาภูเก็ตให้เป็นเมืองหลักทางด้านการท่องเที่ยวทางภาคใต้แล้ว โครงการพัฒนาที่สำคัญของภูเก็ตอื่นๆ ได้แก่ โครงการก่อสร้างถนนรอบเกาะภูเก็ต เพื่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ซึ่งจะทำได้แก่จังหวัดทตแทนแรดิบุค ซึ่งกำลังจะหมดไป อีกทั้งเป็นการพัฒนาพื้นที่ที่ยังล้าหลัง ให้สามารถติดต่อกับตัวเมืองและชุมชนใกล้เคียงได้อีกด้วย

2.3.2 วิถีชีวิตชาวภูเก็ต

ในอดีตพื้นที่แถบภาคใต้ฝั่งตะวันตกถือเป็นดินแดนที่ห่างไกลกันดาร ทำมาหากินลำบาก เนื่องจากสภาพทางภูมิประเทศเป็นหุบเขาสูงชัน ไม่มีที่ราบชายฝั่งหรือพื้นที่ทำเกษตรกรรมอย่างฝั่งตะวันออก จึงมีผู้คนอาศัยอยู่เบาบาง แต่ด้วยเป็นทางผ่านของเส้นทางเดินเรือระหว่างสองซีกโลก ผู้คนต่างชาติต่างภาษาและวัฒนธรรม จึงหลั่งไหลเข้ามายังดินแดนแถบนี้อย่างไม่ขาดสาย โดยเฉพาะที่ภูเก็ต แหล่งพักเรือซันดีและอูมไปด้วยทรัพยากรที่มีค่า ที่นี้จึงเป็นแอ่งใหญ่ของวัฒนธรรมหลากหลายที่ผสมปนเป

พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัวได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการย้ายเข้ามาตั้งถิ่นฐานของชาวภูเก็ตไว้ว่า ชาวเลเป็นกลุ่มชนที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ก่อน ดังที่ร่องรอยเกี่ยวกับชื่อสถานที่ไว้มากมาย เช่น ไร่ไวย์ สิเหร่ กมลา ฯลฯ จากนั้นชนกลุ่มอื่นจึงทยอยตามเข้ามา ทั้งแขก ไทย จีน มาเลย์ และร่วมกันสร้างรากฐานสังคมตามแนวพุทธ อิสลามและจีน จนก่อรูปขึ้นเป็นวัฒนธรรมพื้นถิ่นของคนกลางหรือคนภูเก็ตที่ตกทอดสืบมาจนทุกวันนี้ และมีเอกลักษณ์เฉพาะต่างจากคนได้ถิ่นอื่นๆ

การที่พ่อค้าชาวจีนเดินทางเข้ามาค้าขายในภูมิภาคนี้ ในระหว่างที่จอดพักเรือรอลมมรสุมสงบเป็นเวลาหลายเดือน ทำให้พ่อค้าชาวจีนตัดสินใจมีบ้านที่สองชั้นในมะละกา โดยแต่งงานกับหญิงมาเลย์พื้นเมือง สายเลือดใหม่ที่เกิดขึ้นหากเป็นลูกชายได้รับการเรียกขานว่า “บาบ๋า” หรือ “บ๊าบ๋า” ส่วนผู้หญิงเรียกว่า “ยองยา” หรือ “โนนยา” และเมื่อสายเลือดใหม่เหล่านี้มีจำนวนมากขึ้น ก็สร้างวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมดั้งเดิมของบิคามารดา เมื่อพวกเขาอพยพไปตั้งถิ่นฐานตามเมืองท่าต่างๆ ในอาณานิคมนี้ ก็ได้นำพาวัฒนธรรมของตนแพร่กระจายไปด้วย กลุ่มคนและวัฒนธรรมใหม่นี้จึงถูกเรียกรวมๆ ว่าเป็นพวก “จีนช่องแคบ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาเอกสารอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 ภาพถ่ายร่วมกับครอบครัวของชาวจีนบ๊วย
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ท” โดย สุตารา สุจนายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 64

การที่มีแร่ดีบุกอุดมสมบูรณ์และทำเหมืองแร่อย่างกว้างขวาง ดึงดูดให้เกิดการอพยพเข้ามาของประชากรจำนวนมาก โดยเฉพาะชาวจีนโพ้นทะเลที่หลังไหลเข้ามาเป็นแรงงานในเมืองแร่และมาลงทุนทำเหมืองกับผูกขาดภายในกิจการค้าขายต่างๆ จนกลายเป็นคนกลุ่มใหญ่ในเกาะที่แสดงบทบาททางวัฒนธรรมของตนเข้มแข็งกว่าคนกลุ่มอื่นๆ

แผ่นดินอันอุดมไปด้วยทรัพยากรมีค่าของเกาะภูเก็ต เปิดโอกาสให้ผู้มาอยู่อาศัยทุกคนได้สร้างเนื้อสร้างตัวได้อย่างมั่นคง โดยเฉพาะชาวจีนผู้มีความขยัน อดทนและประหยัด ประกอบกับมีความสามารถทางด้านธุรกิจการค้าอยู่แล้ว จึงสามารถสร้างฐานะได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว บรรดาชาวจีนอพยพที่เข้ามาทำเหมืองในภูเก็ต ทั้งที่มาจากแผ่นดินใหญ่โดยตรง และมาจากป็นัง ลิงคโปรห์หลายคน ได้ก่อร่างสร้างตัวจนร่ำรวยเป็นนายเหมือง และได้รับยศถาบรรดาศักดิ์เป็นคุณพระ คุณหลวง หรือท่านขุน ลูกหลานของชาวจีนผู้มั่งคั่งเหล่านี้ได้กลายมาเป็นผู้กุมอำนาจทางเศรษฐกิจและสังคมของภูเก็ตในปัจจุบัน ส่วนกุลิจินที่พอสะสมทุนรอนได้บ้าง ก็มักขยับขยายเข้ามาเปิดร้านค้าในตัวตลาด กล่าวได้ว่าหลังปี พ.ศ. 2425 เป็นต้นมา บทบาทการค้าขายในภูเก็ตตกอยู่ในมือของคนจีนแทบทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวเมืองภูเก็ตในสมัยนั้นมีบรรยากาศเป็นคังเมืองจีน ไม่ว่าจะบนถนน บาทวิถี บ้านช่อง หรือร้านค้า หลายสกุลสร้าง “ฮ้าม” หรือศาลเจ้าของตระกูล เพื่อเอาไว้กราบไหว้ ซึ่งในปัจจุบันยังคงใช้เป็นสถานที่กราบไหว้ของคนในตระกูลและบุคคลทั่วไป มุสลิมหรือไทยพุทธในตลาคมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นคนจีนกับบาบ๋า พวกกันแต่ภาษาฮกเกี้ยน ในเมืองมีแต่ศาลเจ้า ไม่ค่อยมีวัด นอกจากชาวฮกเกี้ยนและบาบ๋าแล้ว ในภูเก็ตยังมีชาวจีนกลุ่มอื่นๆ อีก ที่มีมากรองจากฮกเกี้ยน คือ เต้าจิว จีนแคะ ไหลหล้า กวางตุ้ง ปะปนกันไป

ภาพที่ 2.15 เศรษฐีเหมืองแร่ในยุคการทำเหมืองเฟื่องฟู
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุดารา สุขงายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 65

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติย่านการค้าเมืองเก่า

ย่านการค้าเมืองเก่าภูเก็ต หมายถึงบริเวณใจกลางเทศบาลเมืองภูเก็ต ปัจจุบันคือ บริเวณถนนถลาง ถนนกระบี่ ถนนพังงา ถนนदीบุก ถนนเขาวราช ถนนรัชฎา ถนนภูเก็ต และถนนสตูล ในทางประวัติศาสตร์ พื้นที่ดังกล่าวถูกเรียกขานว่า “ภูเก็ตเมืองใหม่” ต่อมาได้มีการตั้งภูเก็ตขึ้นเป็นเมือง ซึ่งมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมืองภูเก็ตค่อยๆ พัฒนาการมาจากการที่มีกิจกรรมการค้า คือ การค้าแร่ดีบุก โดยพ่อค้าชาวต่างประเทศที่มาทำการค้าขายด้วย คือ โปรตุเกส ฮอลันดา และฝรั่งเศส

ภาพที่ 2.16 ย่านค้าขายบนถนนเขาวราช

ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุตารา สุจนายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 60

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่น่าสนใจของการพัฒนาเมืองก็คือ ในช่วงหลัง พ.ศ. 2368 (รัชกาลที่ 3 และรัชกาลที่ 4) มีการย้ายเมืองภูเก็ต ซึ่งอยู่ที่บ้านเก็ดโฮ อำเภอกะทู้ มาอยู่ที่อำเภอเมืองในปัจจุบัน และกรุงรุ่งเรืองสูงสุดในช่วงปี พ.ศ. 2444 -2456 ซึ่งเป็นช่วงที่มณฑลภูเก็ตปกครองโดย พระยารัษฎานุประดิษฐ์มหิศรภักดี (คอซิมบี๊ ณ ระนอง) ซึ่งมีการก่อสร้างอาคารสถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุกีสมากที่สุด

ภาพที่ 2.17 ตึกแบบฝรั่งบนถนนกลาง

ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ (บรรณาธิการ) 2535 หน้า 47

ในสมัยที่ ปีนัง ได้รับการพัฒนาในทุกๆ ด้าน ชาวภูเก็ตนิยมส่งลูกหลานไปศึกษาต่อที่นั่น การไปมาหาสู่ระหว่างเกาะภูเก็ตและปีนัง ในช่วงเวลานั้นจึงเป็นไปอย่างคึกคัก ด้วยการติดต่อกันอย่างใกล้ชิด เกาะภูเก็ตจึงได้รับอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมจากปีนังอย่างเต็มตัว เห็นได้จากสถาปัตยกรรมของตึกงามบ้านช่องที่คนภูเก็ตเรียก Sino Portuguese architect อาคารเหล่านี้แม้จะสร้างมาแล้วเป็นเวลาถึง 50-100 ปี แต่ก็ยังอยู่ในสภาพดี ตึกรุ่นเก่าสมัยที่เริ่มมาลงหลักปักฐาน จึงมีให้เห็นอยู่จนทุกวันนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนวัฒนธรรมอื่นๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของภูเก็ต เช่น อาหารการกิน การจัดงานศพ การแต่งงานแบบภูเก็ต เทศกาลตรุษจีน และการไหว้ทวดฯ ก็คล้ายคลึงกับที่มีในปัจจุบันอย่างยิ่ง ชุมชนชาวจีนในเขตเมืองเก่าภูเก็ต ที่หน้าบ้านมักมีหิ้งบูชาเทพบนสวรรค์ ติดตั้งอยู่บนเสาหน้าบ้าน ด้านซ้าย เข้ามาในบ้านจะพบหิ้งพระ ซึ่งมีทั้งพระพุทธรูปและเทพในศาสนาเต๋าประดิษฐานอยู่ด้วยกัน ด้านซ้ายของหิ้งพระประดิษฐานด้วยป้ายวิญญาณของบรรพบุรุษ บานประตูหน้าบ้าน ถูกแกะสลักอย่างสวยงามด้วยลวดลายที่แฝงไว้ด้วยความหมายอันเป็นมงคล เช่น

- รูปแจกันดอกไม้ หมายถึง ความสงบสุข คนจีนเลยแกะสลักรูปแจกันบนบานประตู อยุ่พรให้ผู้อยู่อาศัยในบ้านหลังนี้มีแต่ความสงบสุข
- รูปนก หมายถึง ทิศใต้เป็นการบอกว่าเจ้าของบ้านมาจากภาคใต้ของประเทศจีน เป็นต้น

ภาพที่ 2.18 บานประตูไม้แกะสลักรูปแจกันดอกไม้และนก แสดงถึงความเป็นมงคล
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุศุรา สุจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 ประวัติสถาปัตยกรรมในจังหวัดภูเก็ต

เนื่องจากในประวัติศาสตร์ภูเก็ตมีการติดต่อค้าขายกับหลายๆ ประเทศ จึงทำให้ได้รับอิทธิพลทั้งผสมผสานกัน ที่เห็นได้ชัดคือ สถาปัตยกรรมย่านการค้าใจกลางเมืองภูเก็ต ประกอบไปด้วยกลุ่มอาคารร้านค้าที่มีคุณค่าในด้านสถาปัตยกรรมแบบผสม จีน-ยุโรป อันสืบเนื่องมาจากการถ่ายทอดวัฒนธรรมระหว่าง ภูเก็ตและปีนัง ด้วยในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ความสะดวกในการค้าขายติดต่อ และความใกล้ชิดของวงศ์ญาติระหว่างภูเก็ตกับปีนัง มีมากกว่ากรุงเทพฯ จึงได้เกิดนำสถาปนิกช่างก่อสร้าง ช่างฝีมือ แบบอย่างสถาปัตยกรรมและวัสดุในปีนัง มาสร้างที่ภูเก็ต

เมื่อก้าวถึงสถาปัตยกรรมในจังหวัดภูเก็ต โดยเฉพาะบ้านเรือนของชาวภูเก็ตจริงๆ สถาปัตยกรรมแบบชิโนโปรตุกีส นับเป็นแบบหนึ่งเท่านั้น โดยทั่วไปมีอยู่สามรูปแบบ (ไม่นับรวมรูปแบบสมัยใหม่) คือ แบบเรือนไทยภาคใต้ แบบจีนและแบบชิโนโปรตุเกส

ก.) สถาปัตยกรรมเรือนไทยภาคใต้ ซึ่งเป็นรูปแบบดั้งเดิมของชาวภูเก็ต มีอายุมากกว่า 100 ปี มีลักษณะเป็นเรือนเดี่ยว ไม้นิยมทำระเบียง เนื่องจากเกรงว่า ไม้ระเบียงจะผุเร็ว เพราะฝนชุกและลมมรสุมแรง จะพัดพาน้ำฝนสาดเข้าระเบียง ฝาเรือนมักใช้ฝาสานด้วยไม้ไผ่ขัดเป็นลวดลายต่างๆ อย่างสวยงาม ฝ้าขัดแต่ละเหมาะสมกับสภาพอากาศในภาคใต้ เนื่องจากมีการระบายความชื้นและอากาศได้ดี ไม่เหมือนฝาไม้กระดาน และฐานรากมักไม่มีเสาเข็ม จึงนิยมปลูกเรือนเดี่ยวๆ ไม่เป็นได้สูงเหมือนภาคอื่นๆ

ภาพที่ 2.19 ฝาเรือนสานด้วยไม้ไผ่ และฝ้าขัดแต่ละขัดเป็นลวดลายต่างๆ

ที่มา : http://www.paiduaykan.com/76_province/south/phuket/oldtown.html

ข.) บ้านเรือนแบบจีนเป็นรูปแบบบ้านเรือนของชาวต่างชาติ ที่ได้สร้างที่อยู่อาศัยอย่างถาวร และเป็นหลักฐานให้เห็นในปัจจุบัน บ้านเรือนแบบจีนนี้ วัสดุส่วนใหญ่ในการก่อสร้างเป็นดินหรือดินเผา และผสมด้วยวัสดุที่ทำให้ดินมีคุณสมบัติยืดหยุ่น เหนียว ไม่แตกเปราะง่าย ดินผสมนี้ชาวจีนจะอัดให้แน่น กระทุ้งให้เรียบสนิท เสริมสูงจากพื้นดินจนเป็นรูปกำแพง ใช้เป็นกำแพงรับน้ำหนักและเป็นผนังบ้านในตัว มีการเจาะช่องประตู หน้าต่าง หากเป็นบ้านสองชั้น จะใช้ระบบพื้นไม้ มีคาน (รอด) ปูพื้น ส่วนหลังคาจะมีชื่อ แป่ จันทัน หลังคามุงกระเบื้องราง ซึ่งมีลักษณะครึ่งวงกลมทำด้วยดินเผา บ้านแบบจีนมักปลูกเป็นทรงเตี้ยติดดิน เพราะสภาพวัสดุที่เป็นดิน ไม่อำนวยให้ก่อสร้างได้สูงมากนัก บ้านเรือนแบบจีนนี้มีอายุประมาณประมาณ 100 ปี ยังพบได้ในบางส่วนของตลาดในอำเภอกระทุ้ง ซึ่งเป็นท้องถิ่นเมืองภูเก็ตเก่า แต่ปัจจุบันคงหาดูได้ยากแล้ว เพราะไม่มีการอนุรักษ์ไว้

ค.) บ้านเรือนแบบชิโน โปรตุเกส ซึ่งคำชิโน โปรตุเกสนั้นเป็นคำเรียกของสถาปนิกรุ่นใหม่ เป็นแบบผสมระหว่างสถาปัตยกรรมจีนกับสถาปัตยกรรมโปรตุเกส ลักษณะของอาคารแบบชิโน-โปรตุเกส คือ ในอาคารที่เป็นตึกแถวยาวจะมีช่องแสง เพื่อให้ได้แสงแดดและระบายความชื้น มีบ่อน้ำภายในบ้าน ตรงกับบริเวณช่องแสง โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นตึกก่ออิฐ มีการตกแต่งลวดลายตามขอบหน้าต่าง ประตู หัวเสา ด้วยปูนปั้นลายจีนหรือฝรั่ง พื้นปูด้วยกระเบื้องลายฝรั่ง หลังคามุงด้วยกระเบื้องดินเผารูปครึ่งวงกลม

ในถนนกลางจะพบเห็นตึกในรูปแบบชิโน โปรตุเกสเป็นส่วนใหญ่ผสมผสานกับรูปแบบสมัยใหม่ ส่วนรูปแบบจีนและสถาปัตยกรรมเรือนไทยภาคใต้จะไม่พบ เนื่องจากถนนกลางเป็นพื้นที่ที่พัฒนาขึ้นมาภายหลัง ซึ่งบางครั้งเรียกว่าเมืองภูเก็ตใหม่

ภาพที่ 2.20 ตึกแถวในรูปแบบชิโนโปรตุเกสบนถนนกลาง

ที่มา : แฟ้มส่วนตัว รัตพร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลทางสถาปัตยกรรม

1. อิทธิพลสถาปัตยกรรมจีน (Chinese Influence) ได้รับมาจากชาวจีน ซึ่งอพยพมาตั้งถิ่นฐานในปิ่นนังแล้วถ่ายทอดมายังภูเก็ต ลักษณะเด่นของสถาปัตยกรรมจีน คือ ลักษณะของห้องแถวแคบยาวชั้นล่างใช้ทำการค้า ชั้นบนเป็นที่อยู่อาศัย มีการเว้นช่วงเปิดช่องแสงในอาคาร การใช้วัสดุและการตกแต่งแบบจีน เช่น กระเบื้องดินเผาแบบจีน กระเบื้องพื้น การตกแต่งหลังคา และประตูหน้าต่าง เป็นต้น

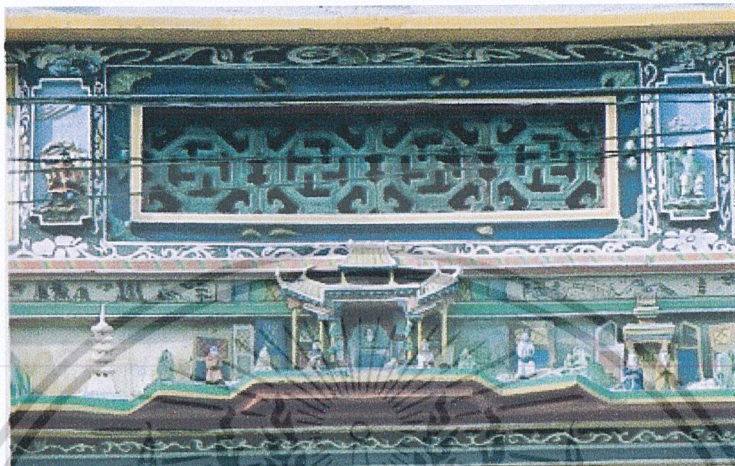
ภาพที่ 2.21 ลวดลายสิ่งมงคลตามคติจีนที่ใช้ประดับอาคาร
ที่มา : หนังสือคู่มือแนะนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 55

ภาพที่ 2.22 การตกแต่งบ้านใดด้วยลวดลายแบบจีน
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ (บรรณาธิการ) 2535 หน้า 133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระเบื้องปรุแบบกังไสลาย “วัน” (สวัสดิกะ) เป็นสัญลักษณ์ของความเป็นอมตะและความสุขสมหวัง นิยมนำมาประดับอาคารเพื่อให้มีโชคและสมปรารถนา ตอนล่างเป็นประติมากรรมเล่าเรื่องในวรรณคดีจีนมี “ละ” (เจดีย์) และศาลาเปิดโล่งประกอบภาพบุคคล

ภาพที่ 2.23 กระเบื้องปรุแบบกังไสลายสวัสดิกะ

ที่มา : หนังสือ “ภูเกิด” โดย สุศารา สูงฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 89

บานประตูไม้ปิดทองแบบจีน นิยมแบ่งแต่ละช่วงเป็นช่อง แล้วตกแต่งด้วยลายฉลุพรรณพฤกษาหรือราวลูกกรงบางช่วง และบางครั้งก็ทำเป็นกรอบวงรีรูปไข่ อันหมายถึงคันทอง หนึ่ง ในมงคลแปดประการของจีน เหนือประตูมักมีแผ่นป้ายภาษจีน ซึ่งอาจระบุแซ่หรือชื่อตำบลที่ตนอพยพมา ขนาบข้างด้วยหน้าต่างและช่องลมเหนือหน้าต่างที่มักฉลุลวดลายแบบจีน

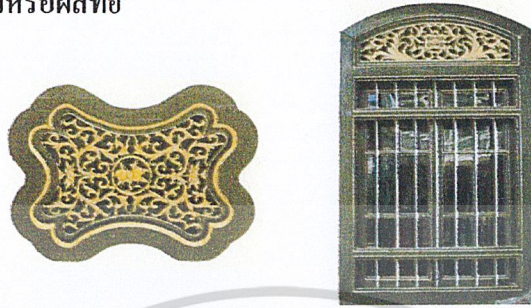

ภาพที่ 2.24 บานประตูไม้ปิดทองแบบจีน

ที่มา : หนังสือ “ภูเกิด” โดย สุศารา สูงฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบหน้าต่างประดับด้วยลายฉลุอย่างประณีต เน้นการใช้สีทองตัดกับสีน้ำตาลเข้มให้ดูโดดเด่น เป็นลักษณะนิยมในหมู่อาคารที่อยู่อาศัยของจีนบ่าบ่าทั้งในภูเก็ตและปีนัง และเหนือหน้าต่างจะมีช่องระบายอากาศ นิยมทำเป็นลายเครือเถาดอกพุดตาน ตรงกลางประดับผลไม้มงคลในคติจีน เช่น ผลทับทิมหรือผลท้อ

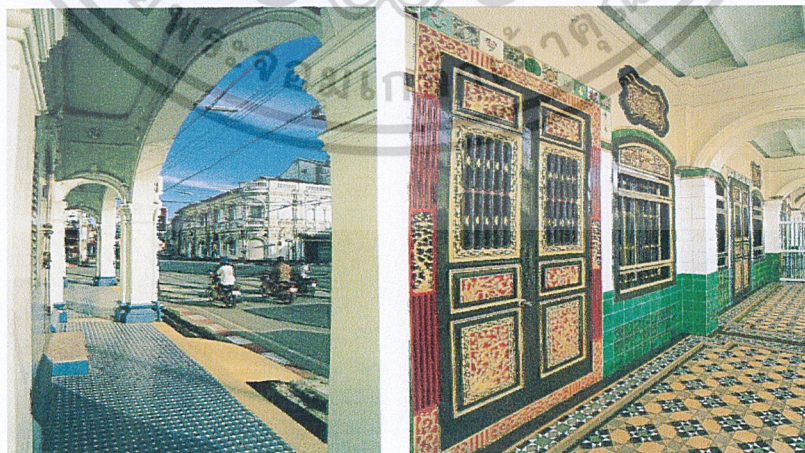

ภาพที่ 2.25 ช่องระบายอากาศและกรอบหน้าต่าง

ที่มา : หนังสือคู่มือแนะนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 77

2. อิทธิพลสถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียล (Colonial Influence) ส่วนมากเป็นช่างฝีมือจากสิงคโปร์ ซึ่งเป็นช่างของสถาปนิกชาวอังกฤษในสมัยที่สิงคโปร์เป็นอาณานิคมภายใต้การปกครองของอังกฤษ ดังนั้นการออกแบบจึงได้ตัดแปลงจากแบบเดิมในอังกฤษ โดยยังคงลักษณะบางอย่างไว้ เช่น การตกแต่งด้านหน้าอาคาร หน้าต่างโค้ง หัวเสาแบบคลาสสิก เป็นต้น

ด้านหน้าของอาคารชั้นล่างมักทำเป็นช่องโค้งต่อเนื่องกันไปเป็นระยะๆ เพื่อให้เกิดทางเดินเท้า ภาษาไทยเรียกทับศัพท์ว่า “อาเขต” (Arcade) ภาษาจีนเรียกว่า “ห่งอ่าจี้” หมายถึง ทางเดินเท้ากว้าง 5 ฟุต ทางเท้าเปิดโล่งหน้าอาคารแบบชิโนโปรตุกีส มีจุดเด่นอยู่ที่การเลือกใช้กระเบื้องหินสีซึ่งสั่งทำจากปีนัง

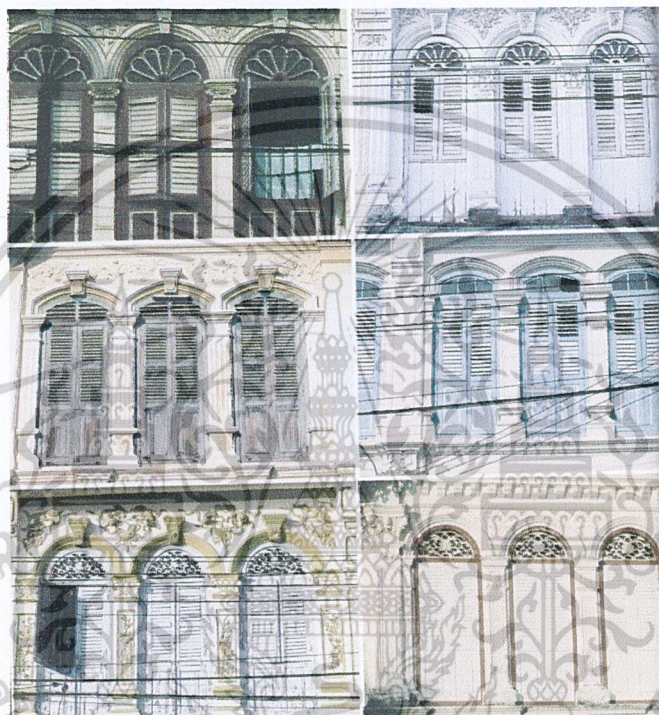

ภาพที่ 2.26 “ห่งอ่าจี้” หรือ “อาเขต” ทางเท้าเปิดโล่งหน้าอาคาร

ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุดารรา สุขฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 89

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากทางทำแล้วอาคารแบบโคโลเนียลยังนำลวดลายบางอย่างของศิลปกรรมคลาสสิกยุคกรีก-โรมันมาใช้ เจ้าของอาณานิคมนำมาเผยแพร่สู่ภูมิภาคนี้รวมถึงภูเก็ตด้วย การกลับมาอีกครั้งของศิลปกรรมคลาสสิก ได้รับการขนานว่า “ศิลปะแบบนีโอคลาสสิก” ซึ่งมีลักษณะเด่นชัดที่การใช้หน้าบันรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่วและหน้าต่างโค้งรับด้วยหัวเสาแบบมาตรฐานของกรีก-โรมันสามแบบ ได้แก่ ดอริก (หัวเสาแบบเรียบ ไม่มีลวดลาย) ไอออนิก (หัวเสารูปก้นหอย) และคอร์ินเทียน (หัวเสาทำเป็นใบไม้ประดับ)

ภาพที่ 2.27 การตกแต่งด้านหน้าอาคาร

ที่มา : หนังสือคู่มือแนะนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 60

ภาพที่ 2.28 การตกแต่งหน้าต่างด้วยซุ้มโค้งครึ่งวงกลมเจาะช่องแสงเป็นรูปแฉก

ที่มา : หนังสือคู่มือแนะนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 59

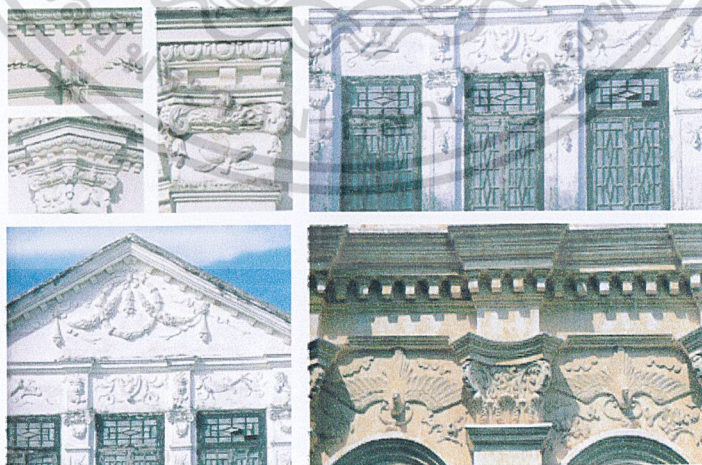
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.29 หัวเสาแบบมาตรฐานสามแบบของกรีก - โรมัน
ที่มา : หนังสือคู่มือนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 61

ภาพที่ 2.30 หัวเสาแบบต่างๆ ที่พบตามตึกเก่าในภูเก็ต
ที่มา : หนังสือคู่มือนำเที่ยว “ภูเก็ต” โดย กุศล เอี่ยมอรุณ 2543 หน้า 61

ภาพที่ 2.31 ลวดลายปูนปั้นที่พบตามตึกเก่าในภูเก็ต
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุตารา สุขฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 97

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อิทธิพลสถาปัตยกรรมยุโรป-อินเดีย (European-Indian Influence) อังกฤษเป็นเจ้าของอาณานิคมในภูมิภาคนี้ รวมไปถึงฮ่องกงและอินเดียด้วย สถาปัตยกรรมซึ่งออกแบบโดยสถาปนิกชาวอังกฤษในอินเดีย จึงมีการดัดแปลงให้เข้ากับสภาพภูมิอากาศของประเทศอินเดีย เช่น หน้าต่างบานเกร็ดไม้ปรับได้ เป็นลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัด แบบอย่างนี้ได้ถ่ายทอดมาใช้กันแพร่หลายในมาเลเซีย และจอร์จทาวน์ จึงทำให้ปีนังและภูเก็ตได้รับอิทธิพลดังกล่าวนี้ด้วย

ภาพที่ 2.32 หน้าต่างบานเกร็ดไม้ปรับได้ และช่องแสงจลุลาย
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุศรา สุจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 97

นอกจากบานเกร็ดไม้ปรับได้แล้วยังมีการใช้ไม้จลุลวดลายตกแต่งเป็นพู่ห้อยที่กรอบหน้าต่าง ตลอดจนเชิงชายหลังคาโดยรอบ ลวดลายจลุไม้เช่นนี้มีชื่อเฉพาะว่า “ลวดลายขนมปังจิง” ซึ่งแปลมาจากภาษาอังกฤษว่า Gingerbread หมายถึงลายปรุพรุนและหิ้งงอ ในการสร้างอาคารนิยมนำลวดลายขนมปังจิงมาประยุกต์ใช้ เพื่อสร้างบรรยากาศให้ดูอ่อนหวานขึ้นและเพื่อหลีกเลี่ยงความรู้สึกหนักและทึบตัน โดยนำมาตกแต่งบางส่วนของอาคาร เช่น กรอบหน้าต่าง ผนัง เชิงชายกันสาด

ภาพที่ 2.33 การตกแต่งด้วยลวดลายขนมปังจิง

ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุศรา สุจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 101

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.4 การแต่งกาย

มีความแตกต่างกันตามเชื้อชาติ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มเชื้อสายจีน - มาลายู เรียกชนกลุ่มนี้ว่ายะหยา หรือ ยอนย่า เป็นกลุ่มชาวจีนเชื้อสายฮกเกี้ยนที่มาสมรสกับชนพื้นเมืองเชื้อสายมาลายู ชาวยะหยาจึงมีการแต่งกายอันสวยงาม ที่ผสมผสานรูปแบบของชาวจีนและมาลายูเข้าด้วยกันอย่างงดงาม เรียกว่าชุดย่าหยา ฝ่ายหญิงใส่เสื้อคลุมลายดอกไม้มีรอบคอ เอว และปลายแขนอย่างงดงาม นิยมนุ่งผ้าซิ่นปาเต๊ะ ฝ่ายชายยังคงแต่งกาย คล้ายรูปแบบจีนดั้งเดิมอยู่

ภาพที่ 2.34 ลักษณะการแต่งกายของชุดย่าหยา

ที่มา : เฟ้มส่วนตัว ธิติพร พรราวศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มชาวไทยมุสลิม ชนดั้งเดิมของดินแดนนี้ นับถือศาสนาอิสลาม และมี เชื้อสายมาลาญ ยังแต่งกายตามประเพณีอันเก่าแก่ ฝ่ายหญิงมีผ้าคลุมศีรษะ ใส่เสื้อผ้ามัดสลิ้น หรือลูกไม้ตัวยาวแบบ มาลาญ นุ่งซิ่นปาเต๊ะ หรือ ซิ่นทอแบบมาลาญ ฝ่ายชายใส่เสื้อคอตั้ง สวมกางเกงขายาว และมีผ้าโสร่ง ผืนสั้นที่เรียกว่า ผ้าซองเก็ด พันรอบเอวถ้าอยู่บ้านหรือถ้าลงจะใส่โสร่ง ลายตารางทอด้วยฝ้าย และ สวมหมวกถักหรือเย็บด้วยฝ้ายกำมะหยี่

ภาพที่ 2.35 การแต่งกายแบบชาวไทยมุสลิม

ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุครา ตูจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 153

3. กลุ่มชาวไทยพุทธ ชนพื้นบ้านแต่งกายคล้ายชาวไทยภาคกลาง ฝ่ายหญิงนิยมนุ่งโจงกระเบน หรือ ผ้าซิ่นด้วยฝ้ายกอันสวยงาม ใส่เสื้อสีอ่อนคอกลม แขนสามส่วน ส่วนฝ่ายชายนุ่งกางเกงขาวเล หรือ โจงกระเบนเช่นกัน สวมเสื้อฝ้ายและมีผ้าขาวม้าผูกเอว หรือพาดบ่าเวลาออกนอกบ้านหรือไปงานพิธี

เพราะความเป็นเมืองแห่งสินแร่คิงของภูเก็ต ชาวจีนจึงเข้ามาแสวงโชค ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายมาเป็นกาลีเหมืองแร่และได้แต่งงานกับสตรีพื้นเมือง ทำให้เกิดสายเลือดใหม่และได้นำวัฒนธรรมของทั้งสองฝ่ายมาผสมผสานกัน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมใหม่อันนำไปสู่เอกลักษณ์การแต่งกายของสตรีจีนภูเก็ต ซึ่งยังคงรักษาวัฒนธรรมการแต่งกายแบบจีนโบราณไว้ได้ในชีวิตประจำวัน

รศ. ปราณี สกุลพิพัฒน์ ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการแต่งกายของสตรีบ้านว่า การแต่งกายของสตรีบ้านเป็นภาพสะท้อนถึงการผสมผสานทางวัฒนธรรมระหว่างขนบธรรมเนียมประเพณีจีนของพ่อ และแม่ของแม่อย่างเด่นชัด เมื่ออยู่บ้านสตรีบ้านภูเก็ตนิยมนุ่งกระโจมอก เพราะอากาศร้อน หรือสวมเสื้อบางๆ คลุมทับเท่านั้น แต่เมื่อออกนอกบ้านมักแต่งกายพิถีพิถันสวยงาม คือ นุ่งโสร่งปาเต๊ะ คาดเข็มขัดทอง เงิน หรือนาก แล้วสวมเสื้อตัวในที่เรียกว่า “เสื่อกา” ซึ่งตัดรูปเต็มตัว สีสันเดียวกับเสื้อตัวนอก ซึ่งเป็นเสื้อย่นที่ตัดจากผ้าลูกไม้หรือผ้าป่านรูปเบียดหูเข้าเอวรูป และมีชายเสื่อด้านหน้าแหลมยาวคลุมถึงตะโพก ปัจจุบันยังมีผู้สวมใส่อยู่ในโอกาสสำคัญต่างๆ โดยปรับเปลี่ยนรายละเอียดบางอย่างให้เหมาะสมกับสมัย

ภาพที่ 2.36 ชุดย่นของสตรีชาวภูเก็ต

ที่มา : แฟ้มส่วนตัว ธิติพร พรราวศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดแต่งกายในงานพิธีการใหญ่ๆ หรือในโอกาสพิเศษของสตรีบ้านบ้าน คือ ชุด “เสื้อครุย” ภาษามลายู เรียก บาจูปันจัง (Baju panjang) เป็นเสื้อคลุมยาวครึ่งน่อง แขนยาว ทำด้วยผ้าป่านรูเบีย ผ้าฝ้าย ผ้ามันสลิิน มีลวดลาย หรือผ้าตัวนมมีสีสัน การแต่งชุดเสื้อครุย ประกอบด้วยเสื้อตัวในเป็นเสื้อตัวสั้น แขนยาว คอตั้งสีขาวไม่เข้าเอว นุ่ง โสร่งปาเต๊ะ สวมรองเท้าปักลูกบิดแบบจีน ทับด้วยเสื้อครุย แล้วกลัดเสื้อครุยให้ติดกันด้วยเข็มกลัดชิ้นใหญ่ที่ทำด้วยทองฝังเพชรนิลจินดาต่างๆ แทนกระดุม เข็มกลัดชุดนี้เรียกว่า “โกสัง” ส่วนทรงผมต้องทำเป็นพิเศษ โดยเกล้ามวยสูงไว้กลางกระหม่อม มีกลีบปีกผมพองทั้งสองข้าง แล้วตกแต่งด้วยปิ่นปักที่มักเป็นทองฝังเพชรเรียงต่อกัน คล้ายกับสวมมงกุฎเดี่ยวๆ

ภาพที่ 2.37 เสื้อตัวในคอตั้งและเสื้อครุยยาวที่ทำจากผ้ามันสลิินพิมพ์ลาย
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุตารา สุจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 148

ภาพที่ 2.38 รองเท้าหุ้มหัวเปิดส้นแบบจีน ปักด้วยดิ้นและลูกบิด
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ต” โดย สุตารา สุจฉายา (บรรณาธิการ) 2543 หน้า 148

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.39 โก๊สั้งและเข็มกลัดแนวโซ่ติดเสื้อแทนกระดุม
ที่มา : หนังสือ “ภูเก็ศ” โดย สุศารุา สูงศญา (บรรมชธิการ) 2543 หน้า 148

ภาพที่ 2.40 ชุดย่าหย่าและชุดครุยที่ปรับให้เข้ากับยุคสมัย
ที่มา : เฟ็่มส่วนตัว ธธิพร พรราวศรึ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยสำหรับสตรีบ้านป่าก็คือ ชุดเจ้าสาว ซึ่งแรกเริ่มนั้นแต่งกายถอดแบบชุดเจ้าสาวของหญิงจีนแผ่นดินใหญ่ ที่มีลักษณะเหมือนชุดแสดงงิ้ว ต่อมาได้เปลี่ยนมาใส่ชุดกี่เพ้าที่สวมผ้าคลุมผมและถือดอกไม้ช่อยาว ก่อนจะพลิกโฉมมาสวม “ชุดเกล้ามวยใหญ่” มีลักษณะแบบเดียวกับชุดครุย ต่างกันที่เสื้อครุยเจ้าสาวจะทำด้วยผ้าลูกไม้โปร่งหรือผ้าปานแก้ว ส่วน โสร่งเป็น โสร่งไหมสีสด ประดับประดาด้วยเครื่องถมพิมพ์ภาพกรณ้อย่างเต็มที่ จนหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ชุดเกล้ามวยใหญ่ก็หมดความนิยม หันไปสวมใส่กระโปรงยาวสีขาวบริสุทธิ์แบบชุดเจ้าสาวของชาวตะวันตกแทน

ภาพที่ 2.41 ชุดเจ้าสาวสำหรับสตรีบ้านป่า

ที่มา : แฟ้มส่วนตัว ธิติพร พราวศรี

คนไทยพื้นเมืองซึ่งกระจายอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะในชนบทส่วนใหญ่ได้รูปแบบการแต่งกายมาจากภาคกลาง ผู้หญิงมีอายุหนุ่ม ๆ โจงกระเบน คาดเข็มขัดเงินหรือเข็มขัดหนัง เสื้อคอกลมแขนกระบอก เด็กและหญิงสาวนุ่งผ้าถุงเสื้อคอกระเช้าหรือตามสมัยนิยม เมื่อชาวไทยจีนมีมากขึ้น จึงเปลี่ยนไปนุ่งโสร่งปาเต๊ะแบบเดียวกัน ส่วนผู้ชายที่เป็นข้าราชการจะแต่งแบบข้าราชการในราชสำนักคือ นุ่งโจงกระเบน เสื้อคอตั้งกระดุม 5 เม็ด (ราชปะแตน) จนสมัยหลังการปกครอง พ.ศ. 2475 จึงเปลี่ยนผ้าโจงกระเบนมาเป็นกางเกงแบบสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ด้วยนโยบายชาตินิยม ในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม การแต่งกายแบบท้องถิ่นจึงจางไป กระทั่งภูเก็ตเข้าสู่ยุคการท่องเที่ยว ชาวภูเก็ตรุ่นใหม่ก็ปรับตัวตามไป จนปัจจุบันแทบจะไม่มีใครแต่งกายแบบดั้งเดิมเหลืออยู่ นอกจากชุดไทยซึ่งเป็นแบบฟอร์มของพนักงานใน โรงแรมที่ต้อนรับชาวต่างชาติ และชุดสตรีแบบบ๊อบบี้ตามงานเทศกาลของภูเก็ต

ภาพที่ 2.42 ชุดสตรีบ๊อบบี้ที่สวมใส่ในงานสำคัญต่างๆ ของภูเก็ต
ที่มา : แฟ้มส่วนตัว รัตติพร พรราวศรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.43 ชุดสตรีบ้าบ้าที่ปรับให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน

ที่มา : แฟ้มส่วนตัว ธิดิพร พราวศรี

สรุปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต

การที่ภูเก็ตได้รับเอาอิทธิพลของบาบ๋าเข้ามา นั้น สืบเนื่องมาจากการเดินทางของบรรพบุรุษที่ นั่งเรือมาจากประเทศจีน มาเริ่มต้นชีวิตใหม่ที่เมืองท่ามะละกา ปีนัง แล้วย้ายมาภูเก็ต เมื่อการค้าดีบุก เกิดความรุ่งเรือง สินค้าจากภูเก็ตต้องส่งไปถลุงที่ปีนัง จากการไปมาหาสู่กันจึงได้รับวัฒนธรรมด้าน ภาษา การศึกษา อาหาร การแต่งกาย การสร้างอาคารบ้านเรือน สิ่งของเครื่องใช้ ฯลฯ จึงกลายเป็น วิถีชีวิตของชาวบ้าบ้าที่สืบทอดมาและมีการปรับใช้ให้เข้ากับยุคสมัยในปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่จะทำการออกแบบ

2.4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าพาดเตียง

ผ้าพาดเตียง (bed runner) มีไว้สำหรับการตกแต่งบนเตียง โดยจะวางอยู่ในส่วนปลายเตียงหรือกลางเตียงแล้วแต่ความต้องการและการออกแบบ สามารถทำจากผ้าได้หลากหลายชนิด เนื่องจากไม่ค่อยมีการใช้สอยมากนักเน้นสำหรับตกแต่งเพื่อความสวยงามมากกว่า

ภาพที่ 2.44 ผ้าพาดเตียง (bed runner)

ที่มา : <http://www.wilkinsonplus.com>

ขนาดของผ้าพาดเตียงมีหลายขนาดตามแต่ผู้บริโภครต้องการเลือกซื้อ โดยส่วนมากจะมีความสัมพันธ์กับขนาดของเตียง ขนาดของผ้าพาดเตียงส่วนมากจะกว้างประมาณ 1/3 ของความยาวเตียงและคลุมลงมาจนปิดขอบเตียงทั้งสองข้าง

ขนาดเตียงที่ใช้ในโรงแรมดิโอลด์ก็ู่เกิดเป็นเตียงแบบ standard king size ขนาด 78 x 80 x 8 นิ้ว (กว้าง x ยาว x สูง) ซึ่งขนาดของผ้าพาดเตียงที่เหมาะสมน่าจะมีขนาด กว้าง x ยาว เป็น 67.5 x 80 - 86 นิ้ว

ตารางที่ 2.2 วิเคราะห์รูปแบบผ้าพาดเตียง

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	แบบสี่เหลี่ยม		แบบสามเหลี่ยม	
1. ความสวยงาม	3	4	12	5	15
2. เข้ากับบรรยากาศ	3	4	12	4	12
3. ผลิตง่าย	2	5	10	3	6
4. ราคา	2	4	8	3	6
รวม	10	42		39	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกผ้าพาดเตียงแบบสี่เหลี่ยม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับหมอนอิง

หมอนอิง (cushion) นอกจากจะมีประโยชน์ใช้สอยเพื่อการหนุนนอน นั่งพิงเท้าแขน หรือการนำมากอดเล่นแล้ว ยังเป็นของประดับตกแต่งภายในที่พักอาศัยให้ดูสวยงาม ไม่ว่าจะ เป็นห้องนั่งเล่น ห้องรับแขก หรือห้องนอน

สัดส่วนขึ้นอยู่กับลักษณะการใช้งาน และขนาดของเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งขนาดสัดส่วนของหมอนอิงในตลาดทั่วไป มีขนาดความกว้างและความยาว ดังนี้ 11" x 18", 11" x 32", 12" x 12", 13" x 13", 16" x 16", 18" x 18"

หมอนอิงมีหลากหลายรูปแบบและมีประโยชน์ใช้สอยแตกต่างกัน โดยแบ่งตามลักษณะรูปทรงได้ 4 ประเภท ดังรายละเอียดและคุณสมบัติดังนี้

1. หมอนรูปสี่เหลี่ยม เป็นแบบที่พบเห็นโดยทั่วไป มีการตัดเย็บง่ายที่สุด โดยประกอบด้วยผ้าชั้นบนกับชั้นล่างเย็บติดกัน อาจมีการกั้นขอบหรือไม่มีก็ได้ ตกแต่งด้วยการทำเป็นปีกแบนยื่นออกมา หรือเพิ่มความอ่อนหวานให้กับหมอนด้วยการทำระบาย

ภาพที่ 2.45 หมอนอิงรูปสี่เหลี่ยม

ที่มา : <http://www.relaxsofa.co.kr>

2. หมอนรูปสามเหลี่ยม ใช้สำหรับนั่งอิงพิงนอนในห้องนั่งเล่น ซึ่งผ้าที่นำมาใช้ส่วนใหญ่เป็นผ้าฝ้าย ทอลายไทย

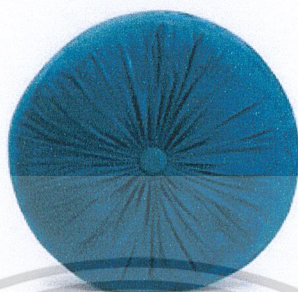

ภาพที่ 2.46 หมอนรูปสามเหลี่ยม

ที่มา : <http://pillow-siam.blogspot.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หมอนกลม ได้แก่ หมอนชั้นเบสท์ซึ่งมีลักษณะลวดลายแผ่กระจายเป็นรัศมีออกจากจุดศูนย์กลาง และหมอนพฟ์ที่มีจีบรูควนรอบและมีผ้าวงกลมปิดหัวท้าย

ภาพที่ 2.47 หมอนกลมแบบชั้นเบสท์

ที่มา : <http://www.furniturefind.com/>

4. หมอนยาว มีทั้งที่เป็นทรงสี่เหลี่ยมและทรงกลม เหมาะสำหรับใช้บนเตียงนอน เก้าอี้ นอน สามารถตกแต่งได้ด้วยขอบกั้น แบบจีบรูควมีเชือกผูกปลาย ซึ่งทำให้หมอนข้างมีลักษณะสวยงามต่างกันไป

ภาพที่ 2.48 หมอนยาวทรงกลม

ที่มา : <http://www.bizrate.com>

ตารางที่ 2.3 เปรียบเทียบวัสดุอ่อนนุ่มภายใน

วัสดุใส่ใน	ข้อดี	ข้อเสีย
1. นุ่น	ให้ความอบอุ่น พองฟูดี หาได้ง่ายในประเทศไทย	เมื่อใช้เป็นเวลานาน นุ่นจะเปื่อยยุ่ย สลายตัวลงเป็นฝุ่น ทำให้หมอนค่อยๆ แบนลง เสียรูปร่าง และยากต่อการทำความสะอาด เมื่อซักนุ่นจะรวมเป็นกระจุกทำให้เสียรูปร่าง
2. ฟองน้ำ	มีทั้งแบบตัดเป็นชิ้นสำเร็จไว้แล้ว หรือใช้ฟองน้ำชิ้นเล็กๆ มารวมกัน หากใช้ฟองน้ำเนื้อแน่นจะมีความทนทานดี ฟองน้ำคุณภาพดีมีความโหยงตัวสูง อ่อนนุ่มมาก รักษา รูปร่างได้ดี	หากใช้ฟองน้ำคุณภาพต่ำ จะมีความโหยงตัวต่ำ ฟองน้ำที่มีคุณภาพดีจะมีราคาแพง
3. Polyester	เป็นที่นิยมเนื่องจากใช้ง่าย สะดวกทนทาน ระบายความร้อนได้ดี สะอาด น้ำหนักเบา และราคาไม่แพงนัก มีทั้งในรูปแบบแผ่นเส้นใย หรือรูปแบบสำเร็จที่มีผ้าหุ้มแล้ว	มีความยืดหยุ่นตัวน้อยกว่า ฟองน้ำ
4. ขนเป็ด	มีความอ่อนนุ่มมาก น้ำหนักเบา	มีราคาแพงมาก เหมาะสมกับรูปแบบหมอนที่หรูหรา

*หมายเหตุ ความโหยงตัวต่ำ หมายความว่า เมื่อกดจะยุบน้อยและเมื่อปล่อยจะคืนตัวสู่ที่เดิมได้ช้า

จากตาราง Polyester มีคุณสมบัติที่เหมาะสมที่จะนำมาใช้เป็นวัสดุใส่ใน โดยนำมาหุ้มด้วยผ้าดิบหรือผ้าฝ้ายสักชั้น 1 ชั้น เพื่อความสะดวกในการใส่และถอดทำความสะอาด

ตารางที่ 2.4 วิเคราะห์วัสดุทำไส้หมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	นุ่น		ฟองน้ำ		polyester		ขนเป็ด	
1. รองรับน้ำหนักได้ดี	2	4	8	3	6	3	6	3	6
2. ไม่กักเก็บฝุ่น	2	1	2	4	8	4	8	2	4
3. การระบายความร้อน	1.5	2	3	2	3	4	6	3	4.5
4. การดูแลทำความสะอาด	1.5	1	1.5	4	6	4	6	2	3
5. ราคาถูก	1.5	1	1.5	2	3	3	4.5	1	1.5
6. ความทนทาน	1	3	3	3	3	3	3	2	2
7. หาง่าย	0.5	4	2	2	1	3	1.5	1	0.5
รวม	10	21		30		35		21.5	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือก polyester เป็นวัสดุในการทำไส้หมอน

ตารางที่ 2.5 วิเคราะห์รูปแบบหมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	รูปสี่เหลี่ยม จัตุรัส		รูปสี่เหลี่ยม ผืนผ้า		หมอนยาว		หมอนกลม	
1. ความสวยงาม	3	4	12	3	9	5	15	4	12
2. เข้ากับบรรยากาศ	2.5	4	10	4	10	5	12.5	3	7.5
3. ผลิตง่าย	2.5	5	12.5	5	12.5	4	10	2	5
4. ใช้งานได้หลากหลาย	2	5	10	3	6	3	6	2	4
รวม	10	44.5		37.5		43.5		28.5	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกหมอนรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.6 วิธีการถอดและใส่ปลอกหมอน

รูปแบบ	ข้อดี	ข้อเสีย
1. การติดซิป	หมอนจะเรียงดีมีความสวยงาม ทนทานและสะดวกต่อการถอด ทำความสะอาด	หากใช้ซิปที่ไม่มีคุณภาพ จะมีอายุ การใช้งานที่สั้นและจากการที่ซิปเสีย จะยุ่งยากต่อการเปลี่ยน
2. การใช้เชือกผ้า หรือ ribbin	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด และการผลิต เนื่องจากเย็บเฉพาะ ตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถ ซ่อมแซมได้ง่าย	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิป อาจมี การจับจีบของผ้า หากระยะเวลาผูก ไม่เหมาะสม
3. การใช้เทป ตีนตุ๊กแก (welcro)	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด และการผลิต เนื่องจากเย็บเฉพาะ ตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถ ซ่อมแซมได้ง่ายแต่ไม่เป็นที่นิยม	มีอายุการใช้งานที่สั้นกว่า และผ้าอาจ มีการจับจีบเช่นเดียวกับการใช้เชือก อีกทั้งไม่ทนต่อแรงดึง
4. การใช้กระดุม	สะดวกต่อการถอดทำความสะอาด และการผลิตเนื่องจากเย็บเฉพาะ ตำแหน่ง หากมีการชำรุด สามารถ ซ่อมแซมได้ง่าย มักใช้เพื่อการ ตกแต่ง	ผ้าจะไม่เรียงดีเท่าการใช้ซิป อาจมี การจับจีบของผ้า หากระยะเวลาเย็บ กระดุมไม่เหมาะสม
5. การเย็บเป็นลิ้น ซ้อนกันด้านหลัง	มีความสวยงามและเรียบง่าย	มักใช้กับผ้าที่มีเนื้ออ่อนข้างหนา เนื่องจากผ้าบางจะไม่อยู่ตัว เสีย รูปทรง
6. การใช้กระดุมเย็บ	ใช้ติดด้านในทำให้ไม่เห็นรอย การเย็บ	ไม่แข็งแรง ไม่ทนทาน
7. การใช้กระดุม แม่เหล็ก	มีความสะดวกและความไวในการ ใช้งานมากกว่า	ไม่ให้ความมั่นใจในการปิด อาจหลุด ได้ เมื่อโดนเกี่ยวแรงๆ เมื่อใช้ไป นานๆ แม่เหล็กอาจเสื่อมคุณภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.7 วิเคราะห์การถอดและใส่ปลอกหมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	ติดชิป		เชือก ผ้า		ตีน ตุ๊กแก		กระดุม		ทำลิ้น		กระดุม แป็บ		กระดุม แม่เหล็ก	
		5	12.5	2	5	2	5	3	9	4	10	5	12.5	5	12.5
1. ความสวยงาม	2.5	5	12.5	2	5	2	5	3	9	4	10	5	12.5	5	12.5
2. สะดวกในการถอดซัก	2	5	10	4	8	5	10	4	8	3	6	3	6	2	4
3. ราคา	2	4	8	3	6	3	6	4	8	3	6	4	8	4	8
4. ผลิตง่าย	1.5	3	4.5	4	6	4	6	3	4.5	3	4.5	2	3	2	3
5. เหมาะสมกับรูปแบบ	1	4	4	2	2	2	2	3	3	3	3	1	1	2	2
6. ความทนทาน	0.5	4	2	2	1	2	1	3	1.5	4	2	2	1	3	1.5
7. การซ่อมแซม	0.5	2	1	4	2	2	1	3	1.5	4	2	2	1	3	1.5
รวม	10	42		30		31		35.5		33.5		32.5		32.5	

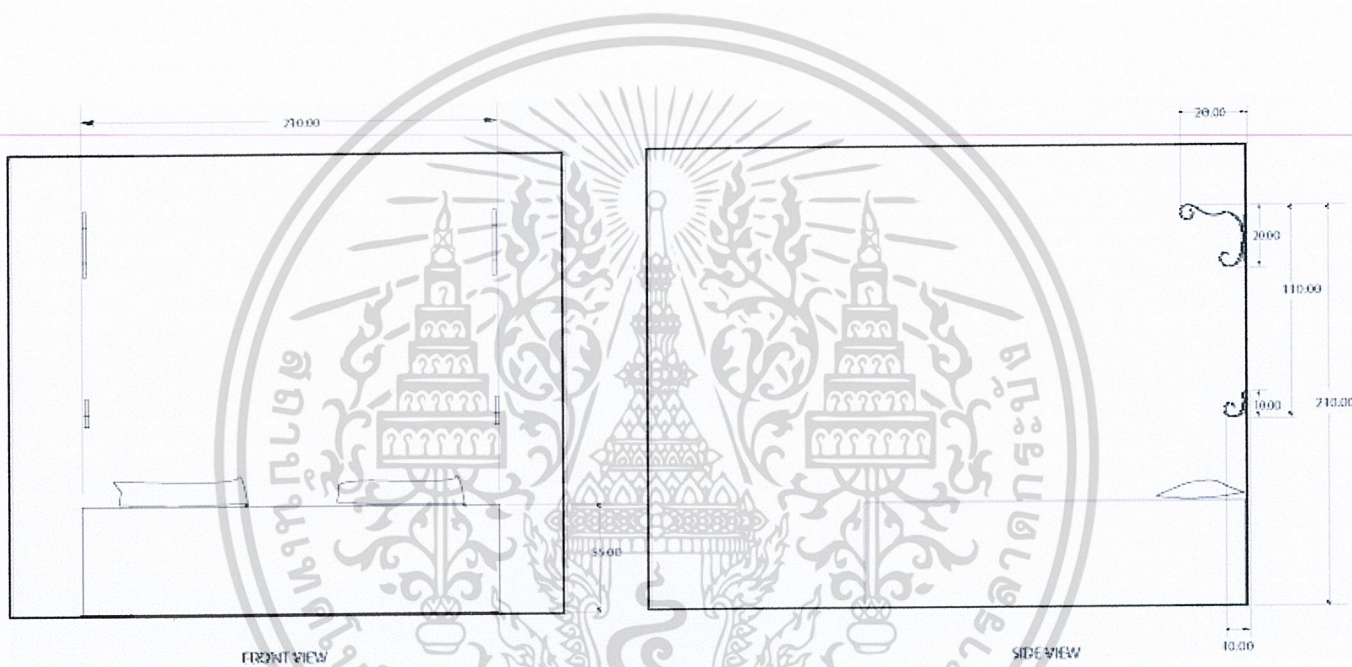
* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกการติดชิปในการถอดและใส่ปลอกหมอน

2.4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับผ้าตกแต่งหัวเตียง

ม่านเตียงส่วนใหญ่จะเป็นม่านเตียงสี่เสาระบายรอบเตียงและทิ้งชายยาว ช่วยเพิ่มความหวาน และสร้างบรรยากาศให้กับห้องนอน โดยผ้าที่ใช้เป็นผ้า ม่านโปร่งช่วยสร้างบรรยากาศความนุ่มนวลสบายตา และความปลอดโปร่งให้กับบ้าน ความพลิ้วไหวของผ้าม่าน โปร่งจะทำให้ห้องดูไม่แข็งจนเกินไป

สำหรับม่านตกแต่งหัวเตียงห้อง Deluxe ของ โรงแรมดิโกลด์คีย์เก็ท เป็นลักษณะผ้าพาดกับเสาที่เป็น โครงยื่นออกมาจากหัวเตียงด้านซ้ายและขวา โครงดังกล่าวสูงจากพื้นห้อง 220 เซนติเมตร และมีระยะห่าง 210 เซนติเมตร

ภาพที่ 2.49 ระยะห่างของเสาสำหรับพาดม่านตกแต่งหัวเตียง

ภาพที่ 2.50 รูปแบบการตกแต่งเตียงนอนด้วยผ้าม่านแบบต่างๆ

ที่มา : www.atsiam.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2.8 วิเคราะห์รูปแบบม่านหัวเตียง

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3	
							
1. ความสวยงาม	2.5	3	7.5	5	12.5	3	7.5
2. เข้ากับบรรยากาศ	2.5	4	10	3	7.5	3	7.5
3. ราคา	2	3	6	4	8	2	4
4. การผลิต	1.5	5	7.5	3	4.5	2	3
5. การติดตั้ง	1.5	3	4.5	4	4.5	1	1.5
รวม	10	35.5		37		23.5	

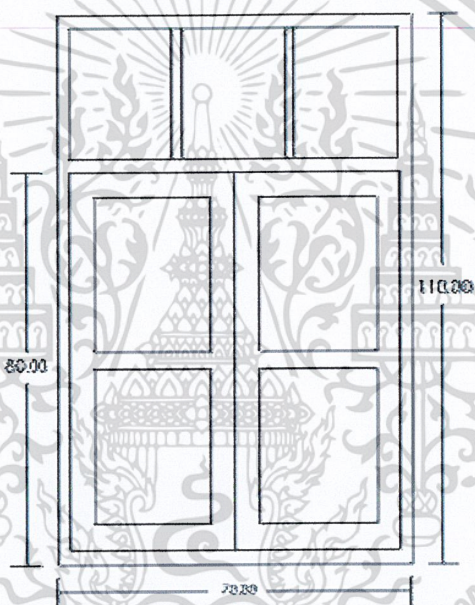
* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกม่านหัวเตียงแบบที่ 2

2.4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับม่านบังตา

ม่านบังตาใช้สำหรับกันแสงส่วนต่างๆ ของอาคาร สร้างความเป็นส่วนตัวและเสริมสร้างบรรยากาศ สำหรับม่านบังตาภายในห้องพักแบบ Deluxe ของ โรงแรมดิโอลด์ภูเก็ต เป็นม่านที่ใช้กันหน้าต่างห้องน้ำกับส่วนที่เป็นห้องนอน รูปแบบของหน้าต่างเป็นหน้าต่างไม้บานคู่เปิดออก (Casement window) กว้าง 70 เซนติเมตร และสูง 110 เซนติเมตร จำนวน 1 บาน

หน้าต่างแบบบานเปิดเป็นที่นิยมทั่วไปทั้งใน อังกฤษ ยุโรป และเอเชีย เพราะเป็นแบบที่เข้าได้ง่ายกับงานหลายรูปแบบ ทั้งแบบ Tradition style และ Modern style ซึ่งข้อดีของหน้าต่างไม้บานคู่แบบเปิดออก คือ สามารถเลือกผ้าม่านได้ง่ายไม่ต้องระวังเท่าหน้าต่างแบบเปิดเข้าสู่ภายใน โดยมากจะนิยมใช้ม่านแบบจีบ เพราะง่ายต่อการเปิดปิดหน้าต่าง แต่ถ้าใช้เป็นม่านพับ หรือ Roller blind ควรแยกเป็นส่วนๆ ตามกรอบช่องหน้าต่าง เพื่อง่ายต่อการเปิดใช้หน้าต่าง

ภาพที่ 2.51 รูปแบบและขนาดของหน้าต่างห้อง Deluxe โรงแรมดิโอลด์ภูเก็ต

วัสดุที่ทำผ้าม่านห้องน้ำ โดยทั่วไปมีด้วยกัน 3 แบบ

1. ผ้าม่านห้องน้ำเนื้อพลาสติก (PVC) มีความหนาแตกต่างกัน อายุการใช้งานจะสั้นแบบบางมักใช้ทั่วไปตามโรงแรม ส่วนแบบหนาใช้งานตามบ้านทั่วไป มีทั้งแบบสีพื้น และสีสันทากหลาย จนถึงเป็นรูป 3 มิติ
2. ผ้าม่านห้องน้ำเนื้อผ้าไนลอน มีความบางเบา สีสันทสวยงามซักได้
3. ผ้าม่านห้องน้ำเนื้อผ้าโพลีเอสเตอร์ เป็นแบบคุณภาพสูงสุด ใช้งานได้ทนทาน เพราะมีความหนาดัง 2 เท่า ของเนื้อผ้าไนลอน สีพื้นมักใช้ตามโรงแรมหรูทั่วไป

ภาพที่ 2.52 รูปแบบของม่านที่เปิดปิดแนวนอน
ที่มา : www.coco-web.com

ภาพที่ 2.53 รูปแบบของหัวฝ้าม่านที่เปิดปิดแนวนอน
ที่มา : www.signatuehardware.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.54 ฝ้าม่านที่เปิดปิดแนวตั้ง

ที่มา : www.signatuehardware.com

ตารางที่ 2.9 วิเคราะห์รูปแบบม่านบังตา

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	แบบห้วง		แบบเจาะรู		แบบจีบรูด	
1. ความสวยงาม	2.5	2	5	4	10	3	7.5
2. การถอดทำความสะอาด	2	4	8	4	8	2	4
3. เหมาะสมกับสถานที่	2	4	8	2	4	3	6
4. ราคา	1.5	3	4.5	2	3	3	4.5
5. การผลิต	1	3	3	3	3	3	3
6. การซ่อมแซม	1	4	4	2	2	4	4
รวม	10		32.5		30		29

* 5 = ดีมาก , 4 = ดี , 3 = ปานกลาง , 2 = น้อย , 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกรูปการติดตั้งม่านบังตาแบบห้วง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแบบผลิตภัณฑ์ภาพประดับผนัง

การตกแต่งอาคาร โดยใช้ภาพประดับผนังเป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง รูปแบบของภาพมักจะทำให้กลมกลืนกับบรรยากาศ และแสดงออกถึงเอกลักษณ์ของอาคารหรือองค์กรนั้นๆ เช่น ภาพแสดงเอกลักษณ์ความเป็นไทยในห้องผู้โดยสารขาออกของท่าอากาศยานดอนเมือง เป็นต้น

เมื่อกล่าวถึงอาคารในกลุ่มโรงแรมและรีสอร์ท นอกจากภาพประดับผนังจะใช้ประดับอาคารในส่วนภายนอกและส่วน lobby แล้ว ยังมักนำภาพมาประดับในห้องพักด้วย โดยใช้แนวคิดเดียวกัน แต่ลดขนาดลงตามความเหมาะสม นอกจากความสวยงามในการตกแต่งแล้ว ภาพประดับผนังยังเป็นที่พักสายตาของนักท่องเที่ยวผู้มาพัก อีกทั้งเป็นจุดดึงดูดความสนใจและสามารถสร้างจินตนาการให้คล้อยตามบรรยากาศดังที่ผู้ออกแบบได้ตั้งใจไว้

ภาพประดับผนังมักจะได้รับการออกแบบเพื่อสถานที่นั้นๆ โดยเฉพาะและมีจำนวนน้อย ดังนั้นขั้นตอนการผลิตจึงเป็นลักษณะกึ่งอุตสาหกรรม เพื่อความเหมาะสมในการลงทุนและได้ภาพที่มีลักษณะไม่เหมือนกัน อีกทั้งความรู้สึกเป็น hand made ที่มีคุณค่า

ภาพประดับผนังโดยทั่วไปจะมีส่วนประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ

1. ตัวภาพ สามารถทำจากวัสดุได้มากมายหลายชนิด และใช้เทคนิคต่างกันไปเพื่อสื่อถึงภาพลักษณ์ของสถานที่นั้นๆ ซึ่งในโครงการนี้เลือกใช้วัสดุสิ่งทอ
2. ตัวแขวน เนื่องจากภาพมีขนาดใหญ่ จึงเลือกใช้ตัวแขวนที่สามารถรับน้ำหนักได้มาก ตัวแขวนจะติดผนัง 2 ตำแหน่ง เพื่อแบ่งถ่วงน้ำหนักแทนการใช้โซ่ที่ติดเพียงตำแหน่งเดียว ที่นอกจากจะไม่แข็งแรงแล้วภาพอาจจะแกว่งไปมาได้

ภาพที่ 2.55 ตัวแขวนภาพที่ใช้ทั่วไป

ที่มา : <http://www.bizrate.com>

ตารางที่ 2.10 วิเคราะห์รูปแบบภาพระดับฝาผนัง

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	ผ้าแขวนผนัง		เฟรมผ้า		กรอบรูป	
1. ความสวยงาม	2.5	5	12.5	3	7.5	3	7.5
2. เข้ากับบรรยากาศ	2	5	10	4	8	3	6
3. ผลิตง่าย	1.5	4	6	3	4.5	2	3
4. ติดตั้งง่าย	1	3	3	3	3	3	3
5. ทำความสะอาด	1.5	2	3	3	4.5	5	7.5
6. ราคา	1.5	2	3	2	3	3	4.5
รวม	10	37.5		30.5		31.5	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกรูปภาพระดับฝาผนังเป็นแบบผ้าแขวนผนัง

2.5 ข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุ

2.5.1 โยฝ้าย

โยฝ้าย (cotton) เป็นโยจากเมล็ดของต้นฝ้าย ต้นฝ้ายชอบอากาศร้อนชื้น มีหลายพันธุ์ มีขนาดความกว้างเท่าๆ กัน หรือใกล้เคียงกัน คือ กว้างประมาณ 10 - 20 ไมครอน ส่วนความยาว ขึ้นกับองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น สายพันธุ์ ดินฟ้าอากาศ การเจริญเติบโต โยฝ้ายส่วนใหญ่ยาวประมาณ 7/8 - 1 ¼ นิ้ว และขนาดที่นำมาใช้ในงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ คือ โยที่มีความยาวประมาณ ½ นิ้ว - 2 ½ นิ้ว

ตารางที่ 2.11 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นโยฝ้าย

ความมัน	โยฝ้ายทั่วไปมีความมันน้อย ต้องเพิ่มความมันด้วยการชุบต่าง เส้นโยจะพองกลมและทำให้มีความมันเพิ่มขึ้น
ความเหนียว	โยฝ้ายมีความเหนียวปานกลาง คือ ประมาณ 3 - 5 กรัมต่อเดนเยอร์ เมื่อเส้นโยเปียกความเหนียวจะเพิ่มขึ้นมากกว่ามื่อแห้งประมาณ 25 - 40 %
ความยืดหยุ่น	โยฝ้ายจะยืดหยุ่นต่ำ คือ ประมาณ 3 - 7 % บางครั้งอาจถึง 10 % ก่อนถึงจุดขาด การหดตัวกลับที่เดิม หากยืดออกเพียง 2 % จะหดกลับที่เดิมได้ 74 % และถ้ายืดออก 5 % จะหดกลับที่เดิมได้เพียง 50 %
ความคืนตัว	โยฝ้ายและผ้าฝ้ายคืนตัวได้ดี และง่ายมาก
การดูดความชื้น	โยฝ้ายดูดความชื้นในบรรยากาศปกติได้ 8.5 % เป็นการดูดความชื้นได้ปานกลาง แต่ถ้าผ่านการชุบมันจะดูดความชื้นได้ดีขึ้น
การทนต่อแสงแดด	ฝ้ายทนต่อความร้อนและแสงแดดได้ดี แสงแดดไม่ทำอันตรายต่อผ้าฝ้ายที่ตากแดดจนแห้ง
การทนต่อสารเคมี	โยฝ้ายทนต่างได้ดีในกระบวนการผลิต เช่น การฟอกขาว การชุบมัน ซึ่งการซักฟอกทุกชนิดมักมีส่วนผสมของด่าง

ประโยชน์ใช้สอยของฝ้าย

ผ้าฝ้ายใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง ราคาไม่แพง สามารถใช้เป็นเครื่องนุ่งห่มได้ทุกชนิด นอกจากนี้ยังเป็นผ้าที่ใช้ตกแต่งบ้าน และใช้ในงานอุตสาหกรรมได้อย่างดี เนื่องจากฝ้ายมีคุณสมบัติที่ดีหลายประการ เช่น สวมใส่สบาย ไม่สะสมความร้อน ดูดความเปียกชื้นได้ดี และระบายไปได้เร็ว ผ้าจึงดูดซับความเปียกชื้นได้อยู่เรื่อยๆ ฝ้ายไม่สะสมประจุไฟฟ้าสถิต ผ้าฝ้ายทนต่อความร้อน และระบายความร้อนได้ดี ความนำใช้และสวมใส่สบายจึงเป็นคุณสมบัติเด่นของฝ้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5.2 ไยโพลีเอสเตอร์

ไยโพลีเอสเตอร์ (Polyester) เป็นผลผลิตระหว่างปฏิกิริยาของไดไฮดรอกซีแอลกอฮอล์และกรดไดคาร์บอกซิลิก ปั่นเป็นเส้นใยด้วยวิธีปั่นหลอม โพลีเอสเตอร์ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและรวดเร็วกว่าใยสังเคราะห์ชนิดอื่นๆ

ตารางที่ 2.12 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยโพลีเอสเตอร์

ข้อดี	ข้อเสีย	คุณสมบัติอื่นๆ
<ul style="list-style-type: none"> - ยืดหยุ่นได้ดีและไม่ยับง่าย - คงรูปได้ดี - ซักง่าย แห้งเร็ว - ซักแล้วไม่ต้องรีด - ต้านทานการขัดสีได้ดี - มีความเหนียว - อัดกลับหรือจัดเก็บถาวรได้ - ผสมกับเส้นใยชนิดอื่น เพิ่มคุณสมบัติทนยับ 	<ul style="list-style-type: none"> - ย้อมสีติดยาก - ไวต่อความร้อน - เกิดไฟฟ้าสถิต - เมื่อเปื้อนน้ำมันหรือสารไขมันจะติดแน่น ซักออกยาก - ผ้าที่ทอจากใยชนิดสั้นจะปรากฏเม็ดหรือขุยบนผิวผ้า - ผ้าที่ทอจากใยชนิดยาวใยอาจลั่นหลุดออกมาได้ง่าย 	<ul style="list-style-type: none"> - ดูดซึมความชื้นได้ต่ำ - ซักน้ำหรือซักแห้งได้ ขึ้นอยู่กับวิธีการย้อม ตกแต่ง และแบบของเสื้อผ้า - เมื่อโดนไฟจะไหม้หดหนีไฟและไฟจะดับเอง - ทนต่อแสงแดดหลังกระจกได้ดี - เครอนสีขาวฟอกขาวได้ด้วยสารฟอกขาวประเภทคลอรีน

ประโยชน์ใช้สอยของโพลีเอสเตอร์

ผ้าโพลีเอสเตอร์ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากและรวดเร็ว ปริมาณการนำไปใช้มากเป็นอันดับ 2 รองจากฝ้าย เพราะคุณสมบัติที่ดีหลายประการ เช่น ทนยับ คงตัว กั้นรูปได้ดี และดูแลรักษาง่าย ซักแล้วสวมได้เลย หรือรีดเพียงเล็กน้อย นอกจากนั้นยังมีลักษณะคล้ายใยธรรมชาติสามารถนำไปผสมกับใยชนิดอื่นได้ดีมาก โดยเฉพาะผสมกับฝ้าย ซึ่งผ้าจำนวนมากในท้องตลาดเป็นผ้าโพลีเอสเตอร์หรือใยผสมโพลีเอสเตอร์ ซึ่งการนำไปผสมกับใยอื่นช่วยให้ผ้านั้นมีคุณสมบัติขึ้นหลายประการ เช่น เหนียว ทนทาน ทนยับ คงรูป ดูแลรักษาง่าย ซึ่งการผสมนี้นอกจากทำให้ผ้านำมาใช้แล้ว ยังทำให้ผ้ามีเนื้อและผิวสัมผัสแปลกใหม่ขึ้นมากมาย

2.5.3 ไยไนลอน

ไยไนลอน (Nylon) เป็นไยโพลีอะไมด์ (Nylon polyamide fibers) จัดเป็นไยสังเคราะห์จากสารเคมีชนิดแรก ผลิตด้วยกระบวนการทางเคมีโดยการรวมตัวของเบนซีน ฟีนอล ไฮโดรเจน แอมโมเนีย โซดาไฟ และพวกต่างต่างๆ เช่น เฮกซามะทิลีน ไดอะมีน และกรดอะไดปีค

ตารางที่ 2.13 แสดงคุณสมบัติโดยทั่วไปของเส้นใยไนลอน

ความเหนียว	มีความเหนียวมาก คือประมาณ 4.6 - 5.8 กรัมต่อเดนเยอร์ เมื่อเปียกความเหนียวจะคงเดิม หรืออาจลดลงเล็กน้อย
ความยืดหยุ่นและความยืดตัว	ยืดหยุ่นได้ดี ยืดได้ดีมาก และคงรูปได้ดีเยี่ยม
ความคืนตัว	คืนตัวได้ดี และไม่ยับง่าย
การดูดซึมน้ำและความชื้น	เมื่อเทียบกับใยธรรมชาติจะดูดซึมน้ำได้ต่ำกว่า เพราะดูดความชื้นได้น้อย จึงทำให้แห้งเร็วเมื่อซัก เกิดไฟฟ้าสถิตได้ง่าย ทำให้สวมใส่ไม่สบาย
ความคงรูป	เนื่องจากไวต่อความร้อน จึงสามารถใช้ความร้อนจับจีบถาวรได้ และคงรูปได้นานไม่ยับ
ความทนต่อแสงแดด	ไนลอนไม่ต้านทานแดดจัดๆ ที่สองโดนเนื้อผ้าโดยตรงเป็นเวลานานๆ แดดทำให้ไนลอนเสื่อมคุณภาพ ไนลอนสีสดต้านทานแดดได้ดีกว่าสีเข้มและสีทึบ การย้อมพิเศษช่วยให้ทนแดดดีขึ้น
ความทนทานของเนื้อผ้าและเส้นใย	แมลงและมอดไม่กินเนื้อผ้า แต่ถ้าพับเก็บทิ้งนานๆ แมลงและมอดอาจกัดผ้าได้ แต่ไม่ทำลายถึงเนื้อผ้า ไยไนลอนไม่ทำให้เกิดแบคทีเรียและเชื้อรา

ประโยชน์ใช้สอยของไนลอน

ไยไนลอนมีประโยชน์มากถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวาง จัดเป็นเส้นใยที่ได้รับความนิยมเป็นผ้าตกแต่งบ้าน ใช้ทำพรมมากที่สุด รองลงมาเป็นผ้าตัดชุดชั้นใน ถุงเท้า ชุดกีฬา ชุดนอน และใช้งานอุตสาหกรรม คือ เชือก เต็นท์ และยางรถยนต์ สำหรับผ้าตัดเสื้อนิยมทอผสมกับเส้นใยชนิดอื่น เพื่อเพิ่มคุณสมบัติให้มีความเหนียว คงรูป ยืดหยุ่น ทนต่อการเสียดสีให้กับผ้าใยผสมนั้นๆ

2.5.4 โครงสร้างผ้าทอ

การทอผ้า ถือเป็นศิลปะและหัตถกรรมหรืองานฝีมืออย่างหนึ่งที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นกรรมวิธีการผลิตผืนผ้า โดยใช้เส้นด้ายพุ่งและเส้นด้ายยืนมาขัดประสานกันจนได้เป็นผืนผ้า ทั้งนี้ต้องมีเครื่องมือในการทอ เรียกว่า หูก หรือ กี่

กิจกรรมการทอผ้านั้น นอกจากเป็นขั้นตอนการผลิตเครื่องนุ่งห่มหนึ่งในปัจจัยสี่ของมนุษย์แล้ว ยังถือเป็นงานศิลปะประเภททัศนศิลป์ด้วย เนื่องจากมีการให้สีสันทันและลวดลายต่างๆ ในผืนผ้า ปัจจุบันแม้จะมีการใช้เครื่องจักรสำหรับทอผ้า ใช้คอมพิวเตอร์สำหรับการควบคุมการผลิตและออกแบบลายผ้า แต่การทอผ้าด้วยมือก็ยังเป็นศิลปะที่ได้รับการยกย่องและชื่นชมเสมอมา

เส้นพุ่ง หรือ ด้ายพุ่ง

หมายถึง เส้นด้ายที่ใช้สำหรับพุ่ง ไปมาสลับกับเส้นยืน เพื่อให้ขัดกันเป็นผืนผ้า ด้ายพุ่งนี้มักพันม้วนอยู่ในหลอด บรรจุในกระสวยเพื่อความสะดวกในการสอดหรือพุ่งด้าย

ด้ายเส้นพุ่งจะพุ่งไปมาในแนวขนานกับหน้าผ้า นั่นคือ สลับซ้ายขวาของผ้าทอ โดยอาจพุ่งด้วยมือ (ในกรณีของกี่กระทบหรือกี่พื้นบ้าน) หรือพุ่งด้วยการกระตุกเชือก (ในกรณีของกี่กระทบ) หรือด้วยการสอดตามปกติโดยไม่ต้องออกแรงพุ่ง (ในกรณีที่ใช้กี่เอว) ก็ได้

เหตุที่ต้องพุ่งด้ายนั้น ก็เพราะต้องการความรวดเร็วอย่างหนึ่ง และเพื่อให้ผ่านพื้นหน้ากว้างของผ้าอีกอย่างหนึ่ง (หน้าผ้าโดยทั่วไปกว้างราว 1 หลา หรือ 1 เมตร) หากสอดด้วยแรงน้อยๆ กระสวยบรรจุด้ายพุ่งจะไม่ผ่านไปสู่คอกบแต่ละด้าน

ด้ายเส้นพุ่งมีความสำคัญในการทอผ้าเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการทอผ้ามัดหมี่ ผ้าจก และลวดลายอื่นๆ เนื่องจากเส้นพุ่งจะเป็นตัวกำหนดลักษณะลวดลาย ความสวยงาม ความแน่น และความประณีตของเนื้อผ้า หากการจัดเส้นพุ่งไม่ถูกต้องลวดลายของผ้ามัดหมี่ อาจจะไม่ปรากฏเลยก็ได้ ส่วนผ้าจกและผ้าจิด หรือผ้าลวดลายอื่นๆ จะต้องใช้เส้นด้ายพุ่งพิเศษเพิ่ม นอกเหนือจากด้ายพุ่งปกติ

ในการทอผ้าบางลวดลายอาจใช้ด้ายพุ่งมากกว่า 1 เส้น หรือใช้มากหลายๆเส้นตามจำนวนสีที่ต้องการ หรืออาจควบสองหรือสามเส้นพันเป็นเส้นเดียว เพื่อให้เกิดลวดลายที่สวยงามก็ได้ ช่างทอมีฝีมือจะสามารถเลือกสีสันทันและลักษณะของเส้นพุ่งให้เหมาะสมกับชนิดของผ้าที่ต้องการได้

เส้นยืน หรือ ด้ายยืน

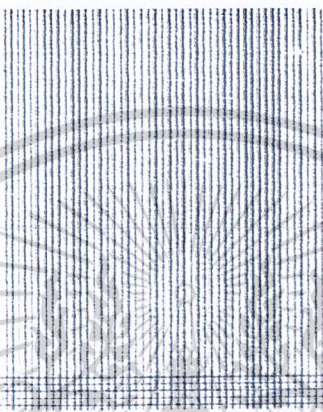
หมายถึง เส้นด้ายชุดหนึ่งที่เรียงอยู่ในแนวขวาง โดยจะมีเส้นพุ่งคอยขัดสลับให้กลายเป็นผืนผ้า ในการทอผ้าช่างทอจะต้องเตรียมเส้นด้ายยืนเอาไว้ก่อนเสมอ โดยอาจมีความยาวหลายสิบเมตร การเตรียมด้ายยืนเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและใช้เวลานาน

ด้ายเส้นยืนมีความสำคัญในการทอผ้าไม่น้อยไปกว่าด้ายเส้นพุ่ง เมื่อเตรียมแล้วจะไม่สามารถเปลี่ยนเส้นด้ายยืนจนกว่าจะทอไปตลอดผืน เส้นยืนโดยทั่วไปจะมีขนาดเล็กกว่าเส้นพุ่ง มักจะใช้ด้ายที่มีคุณภาพสูง ความทนทาน และเรียบไม่ขรุขระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทอผ้าโดยทั่วไปจะใช้เส้นยืนสีเดียว หากเส้นยืนสีเข้มก็จะทำให้เนื้อผ้าสีเข้ม หากเส้นยืนมีสีอ่อนก็จะทำให้ผ้ามีสีอ่อน แต่การทอผ้าบางชนิด เช่น ผ้าขาวม้า เส้นยืนจะมีหลายสีตามความต้องการของช่างทอ

กรณีที่ทอผ้ามุกช่างทอจะต้องเตรียมเส้นยืนสองชุด ชุดหนึ่งเป็นเส้นยืนปกติ หรือเส้นยืนหลัก อีกชุดหนึ่งเป็นเส้นยืนพิเศษ (มีจำนวนน้อยกว่าเส้นยืนหลัก) ยกलयเหนือเส้นยืนหลัก เพื่อสร้างลวดลายเสริมให้กับพื้นผ้าแนวตั้ง

ภาพที่ 2.56 แสดงลักษณะเส้นด้ายพุ่งและด้ายยืน

ที่มา : หนังสือออกแบบสิ่งทอ โดย ชูสิทธิ์ วัชรานันท์ 2538 หน้า 29

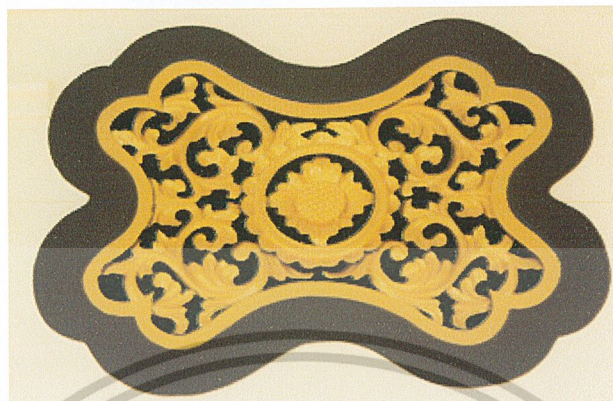
กี หรือ ทูก

เป็นเครื่องมือสำหรับทอผ้า มีหลายขนาดและหลายชนิด แต่มีหลักการพื้นฐานอย่างเดียวกัน คือ การขัดประสานระหว่างด้ายเส้นพุ่งและด้ายเส้นยืนจนแน่นเป็นเนื้อผ้า คล้ายกับการจักสาน แต่มีความละเอียดสูงกว่า เนื่องจากเส้นด้ายมีขนาดเล็กและละเอียดกว่า ก็มีด้วยกันหลายชนิด แต่ละชนิดมีวิธีการทอที่แตกต่างกัน และให้ลายผ้าที่แตกต่างกันด้วย

ส่วนประกอบของกี

1. ฟืม
2. กระสวย
3. ตะกอ
4. กระสม

2.6 ลวดลายที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ

ภาพที่ 2.57 ลายเครือเถาและดอกบัว

ชื่อภาพ	เครือเถาและดอกบัว
ตำแหน่งที่พบ	เหนือหน้าต่าง
คำอธิบาย	ดอกบัว หมายถึง ความปรองดอง
อิทธิพล	จีน

ภาพที่ 2.58 ลายเครือเถาและดอกบัว

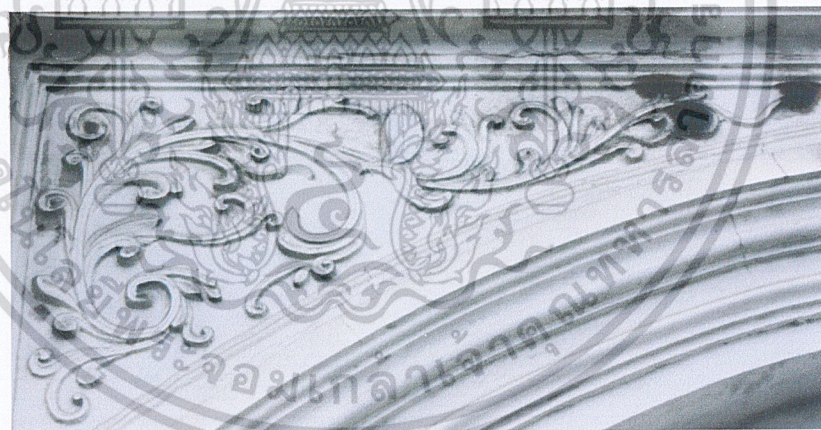
ชื่อภาพ	เครือเถาและดอกบัว
ตำแหน่งที่พบ	เหนือหน้าต่าง
คำอธิบาย	ดอกบัว หมายถึง ความปรองดอง
อิทธิพล	จีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.59 ลายดอกโบตัน

ชื่อภาพ	ดอกโบตัน
ตำแหน่งที่พบ	บานประตู
คำอธิบาย	ดอกโบตัน เป็นตัวแทนของความมั่งมีศรีสุข ความร่ำรวย ความโชคดี
อิทธิพล	จีน

ภาพที่ 2.60 ลายเครือเถา

ชื่อภาพ	เครือเถา
ตำแหน่งที่พบ	เหนือหน้าต่าง
คำอธิบาย	ปูนปั้นที่ปั้นเป็นไม้เลื้อย สามารถพบได้ทั่วไปเหนือหน้าต่างโค้ง
อิทธิพล	ยุโรป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.61 ลายประแจจีนและแจกันดอกไม้

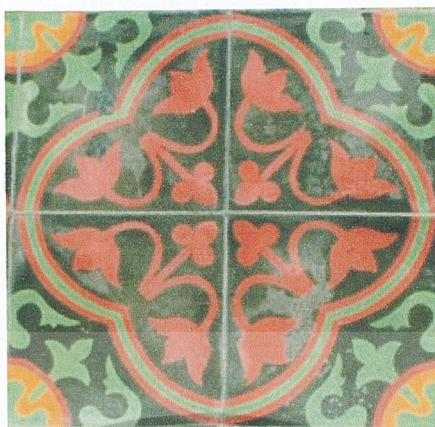
ชื่อภาพ	ประแจจีนและแจกันดอกไม้
ตำแหน่งที่พบ	บานประตู
คำอธิบาย	- ประแจจีน เป็นชื่อลายที่เป็นมงคลของจีน แสดงถึงความต่อเนื่อง อย่างไม่มีที่สิ้นสุด มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมหักมุมไขว้กัน - แจกันดอกไม้ หมายถึงความสงบสุข
อิทธิพล	จีน

ภาพที่ 2.62 ลาย Square – Round

ชื่อภาพ	Square - Round
ตำแหน่งที่พบ	พื้นบ้านและปูตบาค
คำอธิบาย	เป็นลายกระเบื้องปูพื้นที่ได้รับความนิยมในจังหวัดภูเก็ต
อิทธิพล	ยุโรปผ่านทางปีนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.63 ลาย No Foci

ชื่อภาพ	No Foci
ตำแหน่งที่พบ	กระเบื้องปูพื้นบ้าน
คำอธิบาย	เป็นลายกระเบื้องปูพื้นที่รับมาจากป็นัง
อิทธิพล	ยุโรปผ่านทางป็นัง

ภาพที่ 2.64 ลายขนมปังขิง

ชื่อภาพ	ขนมปังขิง
ตำแหน่งที่พบ	เชิงชายกันสาด
คำอธิบาย	ลวดลายขนมปังขิง เป็นการฉลุไม้ให้เป็นลายปรุพรุน และหงิกงอ เพื่อให้ดูอ่อนหวานขึ้น
อิทธิพล	ยุโรป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

การออกแบบในขั้นตอนแบบร่างเป็นการนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับ โรงแรมดิโอล์ดภูเก็ต และศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมและการแต่งกายของชาวภูเก็ต เพื่อหาเอกลักษณ์ จุดเด่น ความน่าสนใจเพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบ จากนั้นนำความคิดรวบยอดมาทำการทดลองด้วยเทคนิคต่างๆ รวมทั้งการเลือกวัสดุที่เหมาะสมเข้ามาทดลองเพื่อหาวิธีการที่เหมาะสมที่สุดในการออกแบบ

1. แบบร่างและการพัฒนาการออกแบบ

โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอเพื่อการตกแต่งภายใน
โรงแรม The Old Phuket

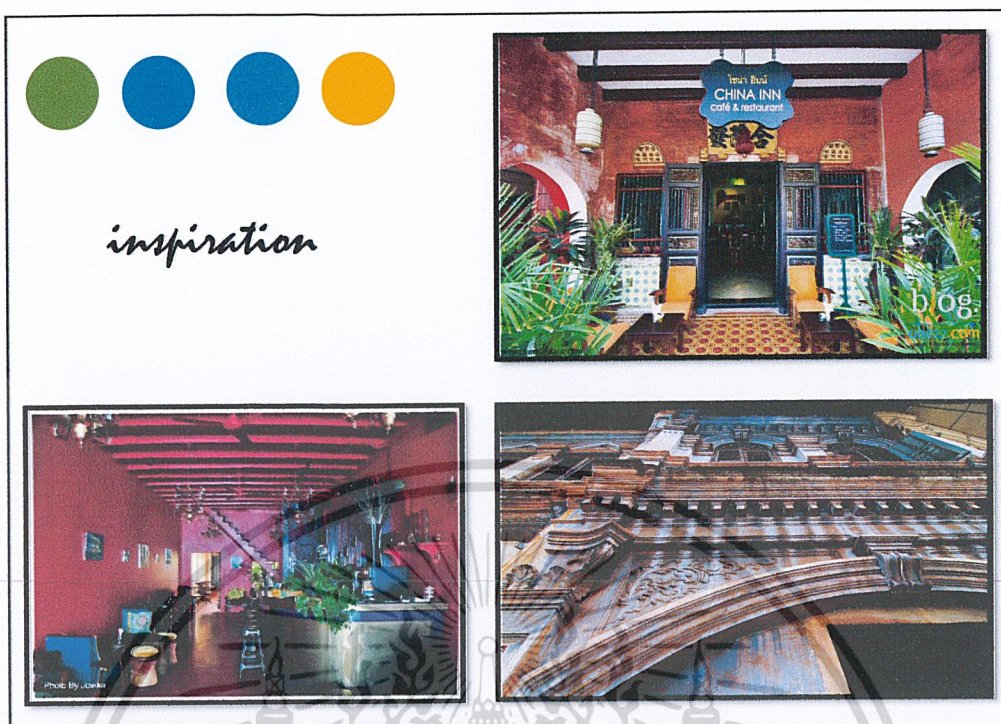

โดย น.ส.ธิติพร พราวศรี

49020272

ภาพที่ 3.1 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 1 แสดงชื่อโครงการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

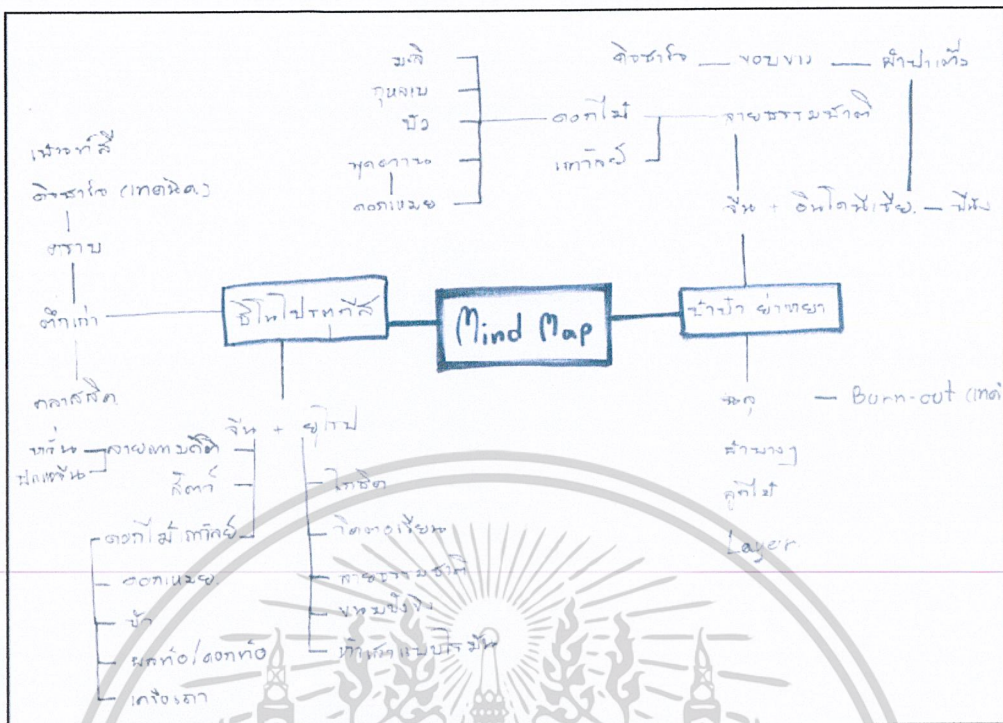

ภาพที่ 3.2 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 2 แสดงสี ภาพลักษณ์ และการตกแต่งภายในของบ้านเรือน
ย่านเมืองเก่าภูเก็ต

ภาพที่ 3.3 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 3 แสดงลวดลายจากสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสและชุดย่าหยา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.4 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 4 แสดงจุดร่วมของสถาปัตยกรรมและการแต่งกาย

ภาพที่ 3.5 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 5 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.6 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 6 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ

ลายดอกโบตั๋น
และนก

ภาพที่ 3.7 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 7 แสดงลวดลายที่จะใช้ในงานออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางวิเคราะห์รูปแบบหมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	รูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส		รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า		มอนยาว		หมอนกลม	
									
1. ความสวยงาม	3	4	12	3	9	5	15	4	12
2. เข้ากับบรรยากาศ	2.5	4	10	4	10	5	12.5	3	7.5
3. ผลิตง่าย	2.5	5	12.5	5	12.5	4	10	2	5
4. ใช้งานได้หลากหลาย	2	5	10	3	6	3	6	2	4
รวม	10		44.5		37.5		43.5		28.5

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกหมอนรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ภาพที่ 3.8 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 8 ตารางวิเคราะห์รูปแบบหมอน

ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้หมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	นุ่น		ฟองน้ำ		polyester		ขนเป็ด	
1. รองรับน้ำหนักได้ดี	2	4	8	3	6	3	6	3	6
2. ไม่กักเก็บฝุ่น	2	1	2	4	8	4	8	2	4
3. การระบายความร้อน	1.5	2	3	2	3	4	6	3	4.5
4. การดูแลทำความสะอาด	1.5	1	1.5	4	6	4	6	2	3
5. ราคาถูก	1.5	1	1.5	2	3	3	4.5	1	1.5
6. ความทนทาน	1	3	3	3	3	3	3	2	2
7. ทนง่าย	0.5	4	2	2	1	3	1.5	1	0.5
รวม	10		21		30		35		21.5

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกใช้หมอน polyester

ภาพที่ 3.9 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 9 ตารางวิเคราะห์วัสดุที่ใช้หมอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางวิเคราะห์การถอดและใส่ปลอกหมอน

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	ติดชิป		เชือกผ้า		ตีนตุ๊กแก		กระดุม		ทำลิ้น		กระดุมแป็บ		กระดุมแม่เหล็ก	
		5	12.5	2	5	2	5	3	9	4	10	5	12.5	5	12.5
1. ความสวยงาม	2.5	5	12.5	2	5	2	5	3	9	4	10	5	12.5	5	12.5
2. สะดวกในการถอด	2	5	10	4	8	5	10	4	8	3	6	3	6	2	4
ชั๊ก	2	4	8	3	6	3	6	4	8	3	6	4	8	4	8
3. ราคา	1.5	3	4.5	4	6	4	6	3	4.5	3	4.5	2	3	2	3
4. ผลิตง่าย	1	4	4	2	2	2	2	3	3	3	3	1	1	2	2
5. เหมาะสมกับรูปแบบ	0.5	4	2	2	1	2	1	3	1.5	4	2	2	1	3	1.5
6. ความทนทาน	0.5	2	1	4	2	1	0.5	3	1.5	4	2	2	1	3	1.5
7. การซ่อมแซม															
รวม	10	42		30		30.5		35.5		33.5		32.5		32.5	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกรูปการติดชิป

ภาพที่ 3.10 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 10 ตารางวิเคราะห์การถอดและใส่ปลอกหมอน

ตารางวิเคราะห์รูปแบบผ้าพาดเตียง

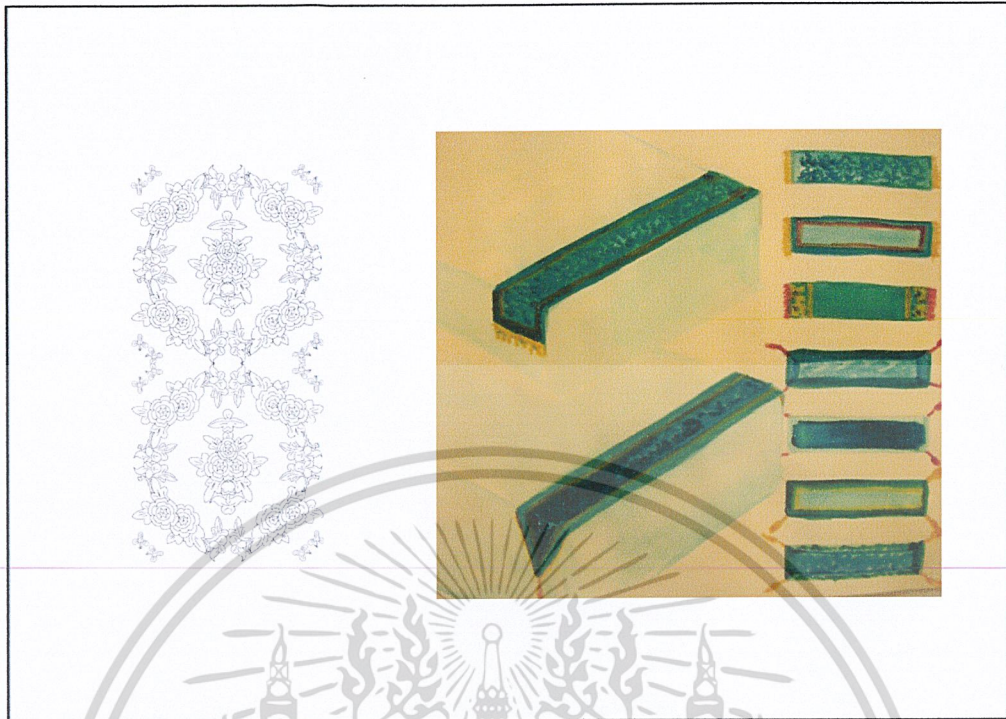
ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่าความสำคัญ	แบบที่ 1		แบบที่ 2	
		4	12	5	15
1. ความสวยงาม	3	4	12	5	15
2. เข้ากับบรรยากาศ	3	4	12	4	12
3. ผลิตง่าย	2	5	10	3	6
4. ราคา	2	4	8	3	6
รวม	10	42		39	

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกผ้าพาดเตียงแบบที่ 1

ภาพที่ 3.11 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 11 ตารางวิเคราะห์รูปแบบผ้าพาดเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.12 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 12 แสดงแบบร่างผ้าพาดเฉียง

ตารางวิเคราะห์รูปแบบม่านหัวเตียง

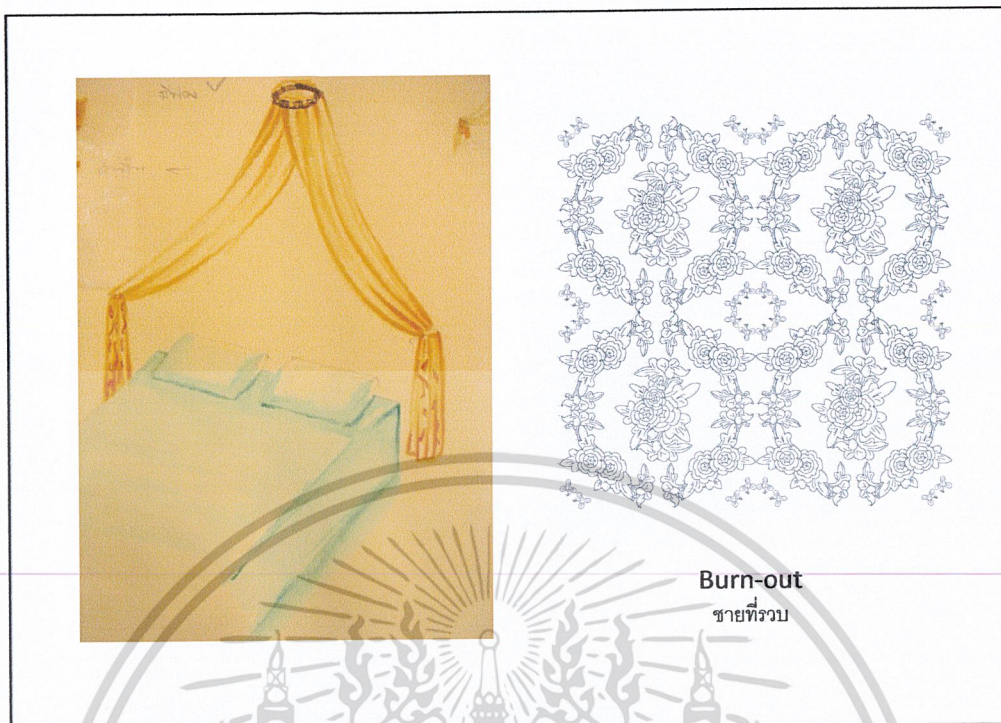
ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3	
		3	7.5	4	10	5	12.5
1. ความสวยงาม	2.5	3	7.5	4	10	5	12.5
2. เข้ากับบรรยากาศ	2.5	4	10	3	7.5	3	7.5
3. ราคา	2	3	6	4	8	2	4
4. การผลิต	1.5	5	7.5	3	4.5	2	3
5. การติดตั้ง	1.5	3	4.5	4	4.5	1	1.5
รวม	10		35.5		34.5		28.5

* 5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกม่านหัวเตียงแบบที่ 1

ภาพที่ 3.13 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 13 ตารางวิเคราะห์รูปแบบม่านหัวเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.14 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 14 แสดงแบบร่าม่านหัวเตียง

ตารางวิเคราะห์การติดตั้งม่านบังตา

ปัจจัยที่ใช้พิจารณา	ค่า ความสำคัญ	แบบห่วง		แบบเจาะรู		แบบจีบรูด	
		1	2	1	2	1	2
1. ความสวยงาม	2.5	2	5	4	10	3	7.5
2. ความสะดวกในการใช้งาน	2	4	8	4	8	2	4
3. ความสะดวกในการดูแล (เช็ดทำความสะอาด)	2	4	8	2	4	3	6
4. ราคา	1.5	3	4.5	2	3	3	4.5
5. ความสะดวกในการซัก	1	3	3	3	3	3	3
6. ความสะดวกในการซ่อมแซม	1	4	4	2	2	4	4
รวม	10	32.5		30		29	

*5 = ดีมาก, 4 = ดี, 3 = ปานกลาง, 2 = น้อย, 1 = น้อยที่สุด

สรุป เลือกการติดตั้งม่านบังตาแบบห่วง

ภาพที่ 3.15 แผ่นนำเสนองานแผ่นที่ 15 ตารางวิเคราะห์การติดตั้งม่านบังตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. วิเคราะห์สีของการตกแต่งภายในห้อง

สีที่นำมาใช้ในการตกแต่งภายในห้องพักเป็นสีที่สดใสน่าดู ซึ่งสีที่นำมาใช้ ได้แก่ สีทอง ชมพู น้ำเงิน เขียว เหลือง แดง ซึ่งทำให้ห้องมีบรรยากาศที่ดูมีชีวิตชีวา

การแต่งกายของชุดสตรีชาวบ้านนิยมสีที่สดใส เนื่องจากนิยมใส่ในเทศกาลสำคัญ เพื่อให้ดูมีชีวิตชีวา ซึ่งลวดลายในการตกแต่งบนเสื้อผ้าจะเน้นลายธรรมชาติ

บรรยากาศของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส จะมีความเก่า สีที่ใช้มีหลากหลาย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ โทนพาสเทล กับ โทนสีสด ซึ่งได้แก่ สีทอง น้ำตาล แดง เขียว น้ำเงิน

ภาพที่ 3.16 สีต้นและลวดลายของสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส

โทนสีที่เลือกใช้ในการตกแต่งห้องพักเป็น โทนสีเข้มแต่ไม่สดใส ได้แก่ สีทอง สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียว สีครีม สีชมพู เพื่อให้ได้บรรยากาศแบบจีน แต่ยังคงไว้ซึ่งความคลาสสิก

ภาพที่ 3.17 โทนสีที่ใช้ในการตกแต่งภายในห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

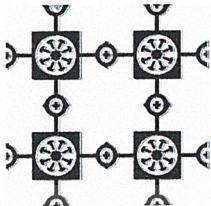

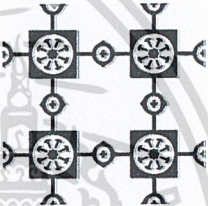

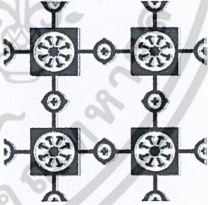

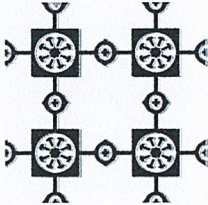
3. ตัวอย่างการทดลองเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบ

ตารางที่ 3.1 แสดงตัวอย่างการทดลอง

การทดลอง	ลวดลาย 2 มิติ, เทคนิค
	 <p data-bbox="762 793 1202 836">สกรีนสียางและสีนูน บนผ้าปาเต๊ะสีเข้ม</p>
	 <p data-bbox="777 1256 1173 1300">สกรีนสียางลงบนผ้าคอตต้อนสีขาว</p>
	 <p data-bbox="777 1720 1209 1763">สกรีนสีนูน และสีทอง บนผ้าย้อมสีพื้น</p>

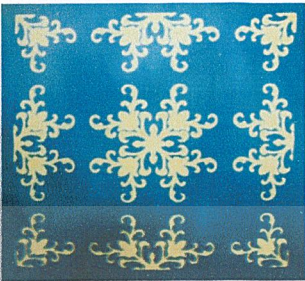
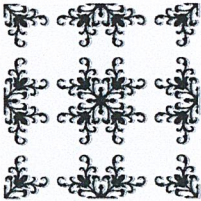

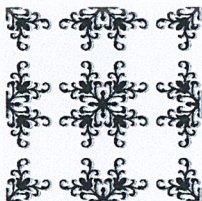
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การทดลอง	ลดทอน 2 มิติ, เทคนิค
	 <p data-bbox="762 633 1243 728">นำผ้าลายไปพิมพ์ด้วยสีรีแอคทีฟแล้วนำมาสกรีนด้วยฟลอยด์สีทอง และสีเขียว</p>
	 <p data-bbox="762 1041 1228 1080">สกรีนสีเขียวและฟลอยด์สีทองบนผ้าปาเต๊ะ</p>
	 <p data-bbox="762 1440 1228 1535">เบิร์นเอาท์ แล้วนำไปย้อมด้วยสีน้ำเงิน แล้วสกรีนฟลอยด์สีทอง</p>
	 <p data-bbox="762 1856 1228 1895">สกรีนสีเขียวและฟลอยด์สีทองบนผ้าปาเต๊ะ</p>

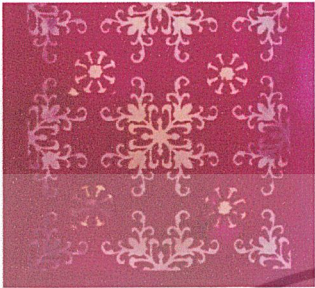

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การทดลอง	ผลผลิต 2 มิติ, เทคนิค
	 <p>ดิจซาร์จบนผ้าพื้นที่สีรีแอกทีฟ แล้วสีทด้วยเครื่องสีเป็นเวลา 30 วินาที</p>
	 <p>นำผ้าพื้นที่ลายไปดิจซาร์จรอบแรก แล้วนำกลับมาพื้นที่ซ้ำสีเดิม แล้วจึงดิจซาร์จบนผ้าซ้ำเป็นรอบที่สอง โดยให้ลายมีระยะเหลื่อมกัน</p>
	 <p>การรีดกำมะหยี่ลงบนผ้าตัวนสีทอง โดยใช้เครื่องสีที่อุณหภูมิ 180 องศา เป็นเวลา 45 วินาที</p>
	 <p>การรีดกำมะหยี่ด้านหน้าและด้านหลัง ด้วยสีแดงและสีม่วงบนผ้าชีฟอง โดยใช้เตารีดแล้วสกรีนทับด้วยฟลอยด์สีทอง</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การทดลอง	ลวดลาย 2 มิติ, เทคนิค
	 <p>คิงชาร์จ์ แล้วรีดด้วยเตารีดที่ความร้อน ไม่สม่ำเสมอ แล้วนำไปสกรีนฟลอยด์สีทองทับ</p>
	 <p>คิงชาร์จ์ แล้วรีดด้วยเตารีดความร้อนสม่ำเสมอ แล้วนำไปสกรีนฟลอยด์สีทองทับ</p>
	 <p>สกรีนฟลอยด์สีทองและสีแดงลงบนผ้ามันส์ลิน ย้อมสี</p>
	 <p>ผ้าเบิร์นเฮ้าท์ แล้วนำไปย้อมสี ด้านล่างมีผ้าต่วน พิมพ์ลายเดียวกันกับด้านบนออกซ้อนทับอีกที</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

การทดลอง	ผลคล้าย 2 มิติ, เทคนิค
	 <p data-bbox="806 616 1246 659">ก้ามเหยียด้านที่เป็นเศษเหลือจากการสีท</p>
	 <p data-bbox="758 1030 1234 1129">ผ้าปานสีดำนำไปอัดกาวก้ามเหยียด้านและพิมพ์ ฟลอยด์สีทอง</p>
	 <p data-bbox="860 1453 1199 1496">สกรีนด้วยสีจิมบนผ้าคอตต้อน</p>
	<p data-bbox="893 1754 1166 1798">เบรินแฮัทและย้อมสีทับ</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

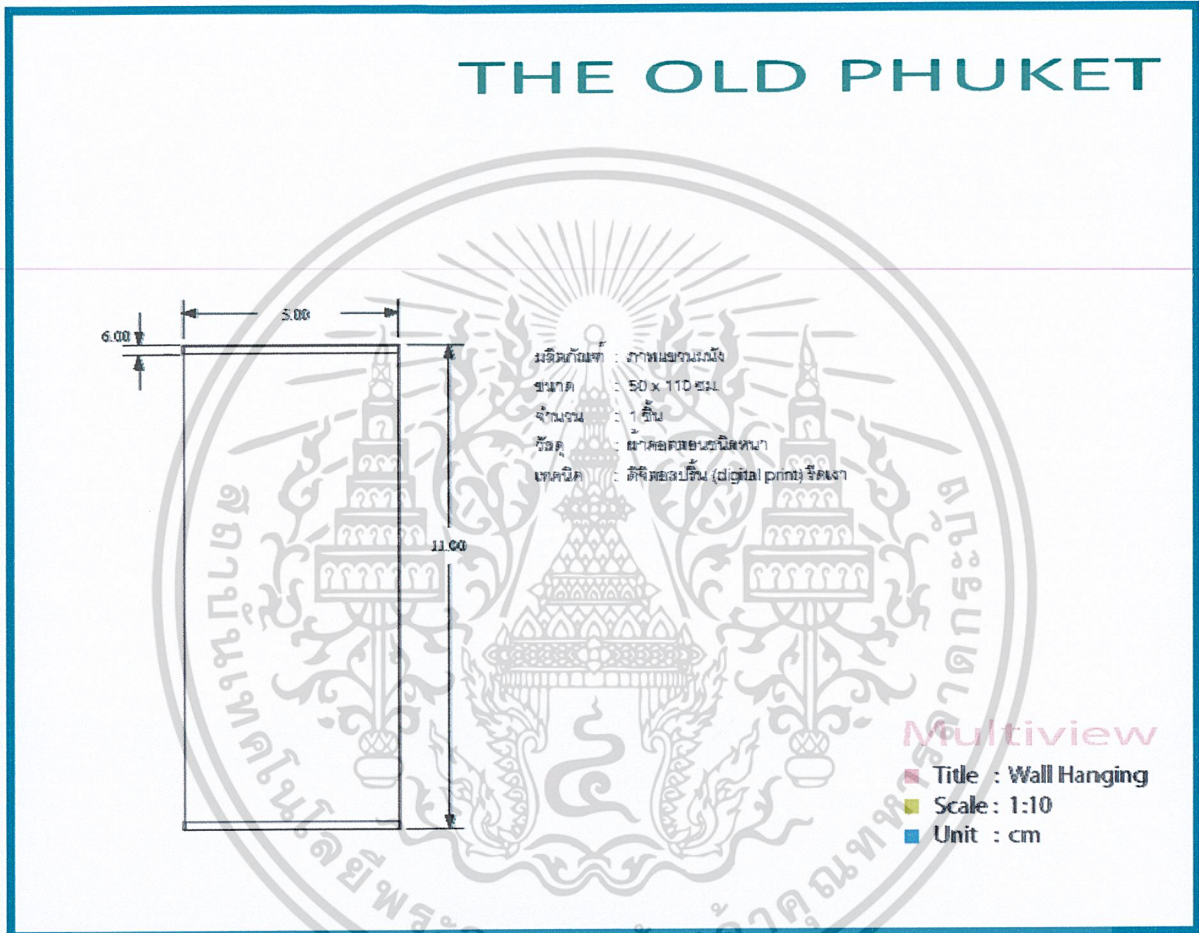
การทดลอง	ผลผลิต 2 มิติ, เทคนิค
	 <p data-bbox="889 584 1170 627">สกรีนสีน้ำลงบนผ้าโปร่ง</p>
	<p data-bbox="880 871 1176 914">การเพ้นท์สีบนผ้าลูกไม้</p>
	<p data-bbox="867 1306 1192 1349">การ Stencil สียางบนผ้าโปร่ง</p>
	<p data-bbox="923 1701 1137 1744">การเพ้นท์ด้วยสีนูน</p>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

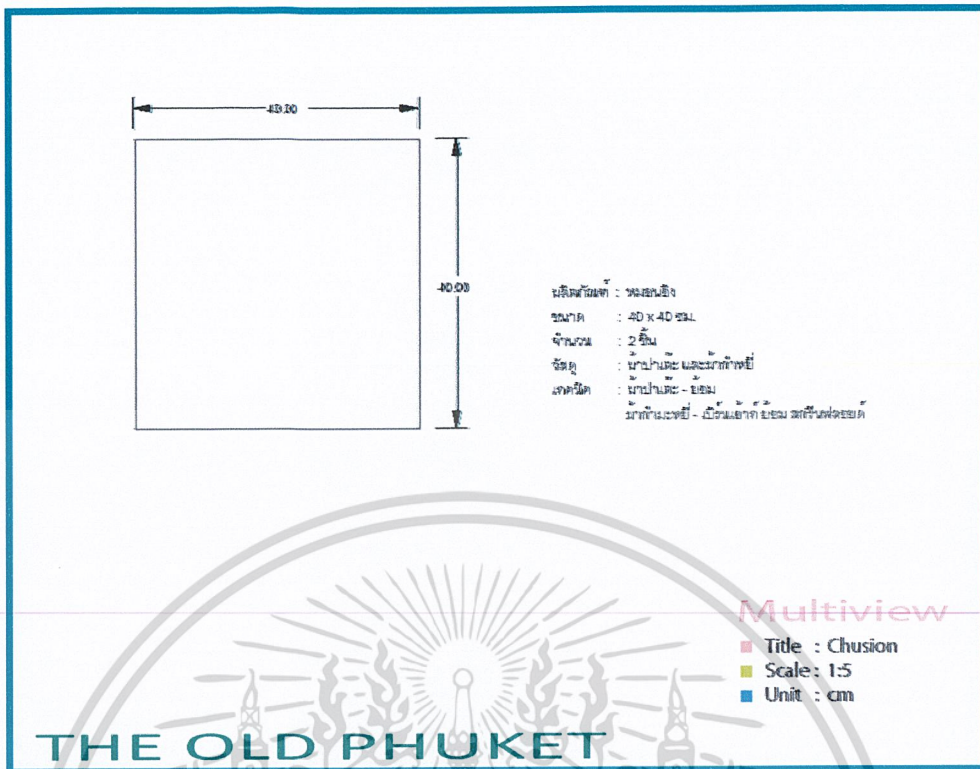
การนำเสนอผลงานการออกแบบ

4.1 รายละเอียดของผลิตภัณฑ์

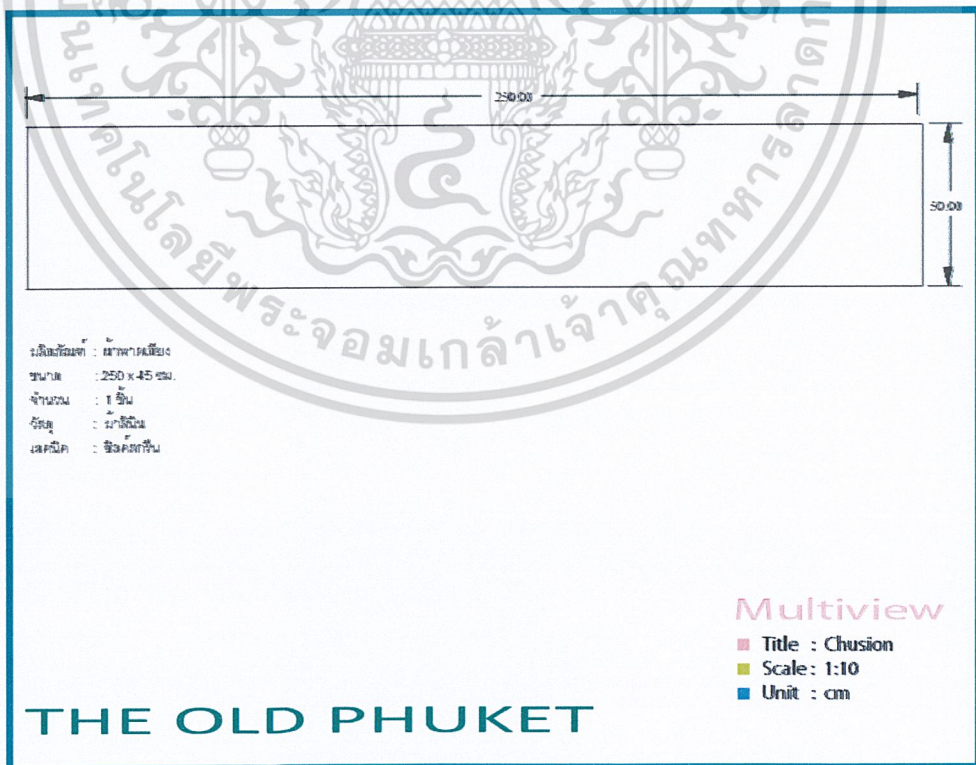

ภาพที่ 4.1 แสดงขนาดผ้าแขวนผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

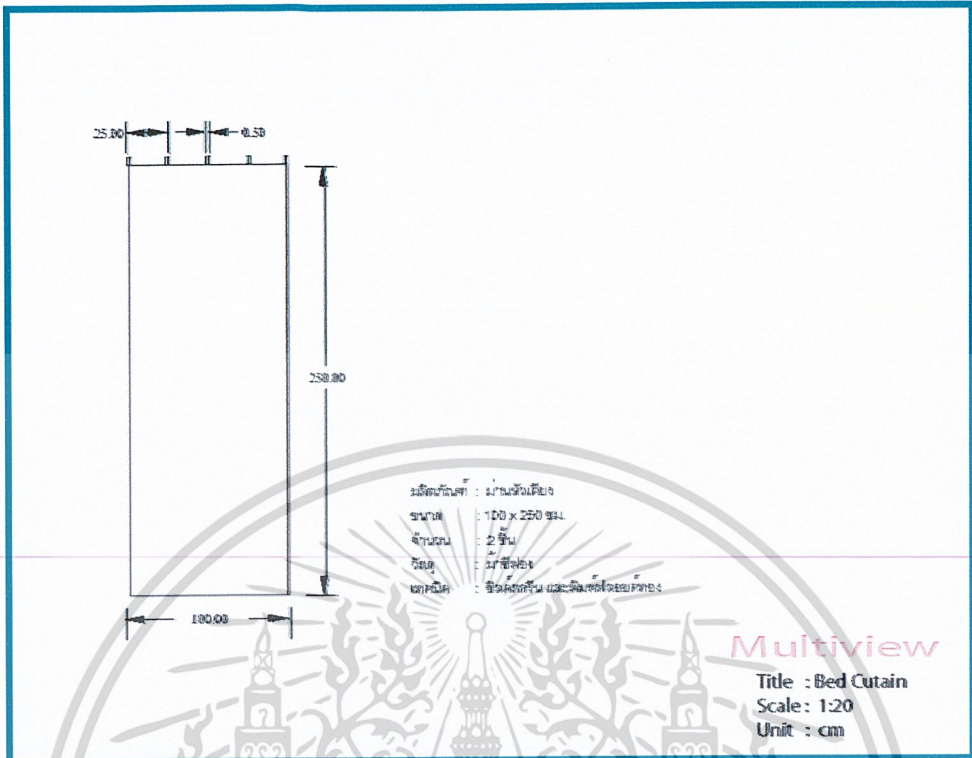

ภาพที่ 4.2 แสดงขนาดหลุมอนอิง

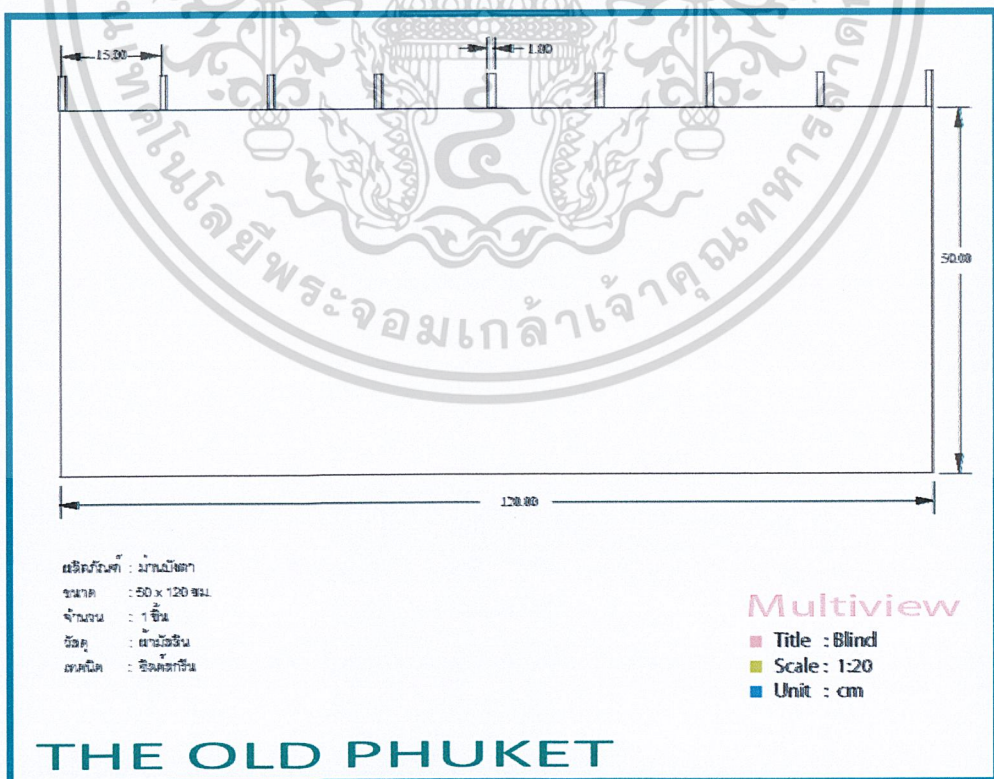

ภาพที่ 4.3 แสดงขนาดผ้าพาดเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

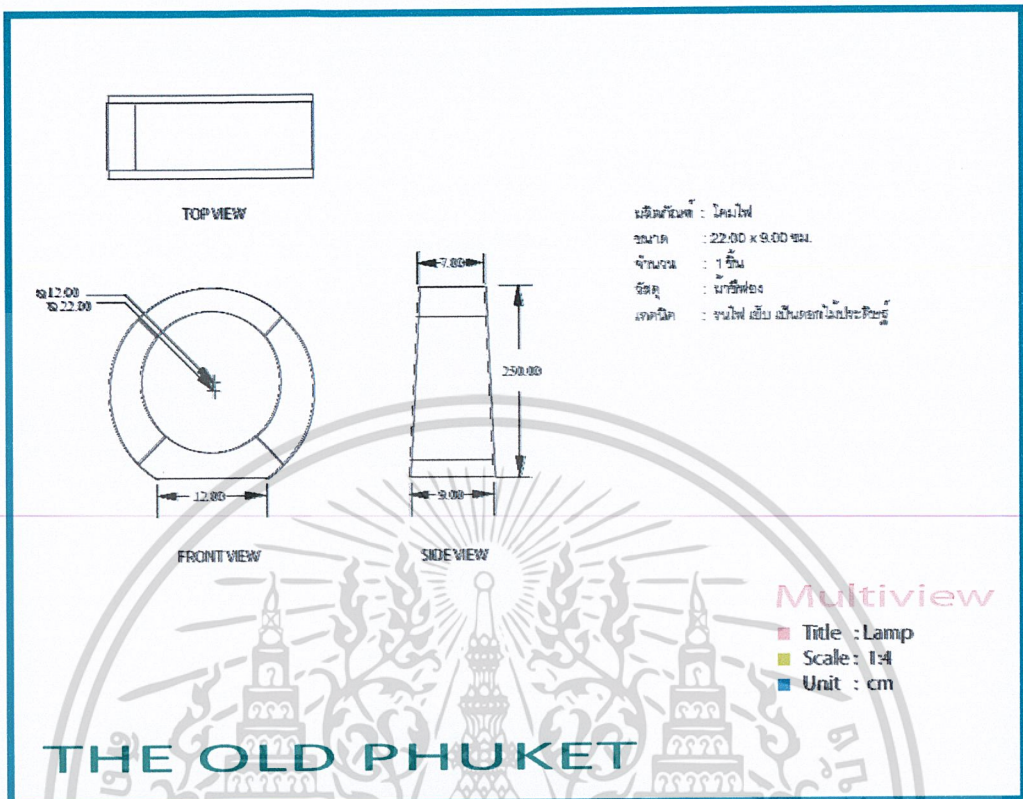
ภาพที่ 4.4 แสดงขนาดม่านหัวเตียง

THE OLD PHUKET

ภาพที่ 4.5 แสดงขนาดม่านบังตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.6 แสดงขนาดโคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 การประเมินราคาผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4.1 การประเมินราคาม่านหัวเตียง ขนาด 90 X 250 เซนติเมตร

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน (บาท)
1	ผ้าซีฟองหน้ากว้าง 110 ซม.	2.50 เมตร	40	100
2	Foil สีทอง	5 เมตร	35	175
3	ค่าสกรีนสีลอย	1 ชั้น	80	80
4	ค่าสกรีน Foil	1 ชั้น	100	100
5	ค่าตัดเย็บ	1 ชั้น	10	10
6	ค่าบล็อกสกรีนสีลอย (1 บล็อก ราคา 1,500 บาท ใช้พิมพ์ผ้า 90 นิ้ว (45 ห้อง) เฉลี่ยราคา 17 บาท)	1 บล็อก	17	17
7	ค่าบล็อกสกรีน Foil (1 บล็อก ราคา 1,500 บาท ใช้พิมพ์ผ้า 90 นิ้ว (45 ห้อง) เฉลี่ยราคา 17 บาท)	1 บล็อก	17	17
		รวมเงิน		499
		ค่าดำเนินการ 35 %		175
		รวมต้นทุนในการผลิต		674

หมายเหตุ ม่านหัวเตียง 1 ชุด ใช้ผ้าจำนวน 2 ชั้น

ตารางที่ 4.2 การประเมินราคาหมอนอิง ขนาด 16 X 16 นิ้ว

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน
1	ผ้าปาเต๊ะ ขนาด 150 X 180 เซนติเมตร (ผ้า 1 ผืน ราคา 130 บาท แบ่งได้ 9 ชิ้นๆ ละ 15 บาท หมอน 1 ใบ/ผ้า 2 ชิ้น)	2 ชิ้น	15	30
2	ผ้ากำมะหยี่ หน้ากว้าง 150 ซม. จำนวน 1 เมตร (ผ้า 1 ผืน ราคา 70 บาท แบ่งได้ 6 ชิ้นๆ ละ 12 บาท หมอน 1 ใบ/ผ้า 1 ชิ้น)	1 ชิ้น	12	12
3	Foil สีทอง	½ เมตร	35	18
4	ชิป ขนาด 12 นิ้ว	1 อัน	12	12
5	ค่าข้อมผ้า	2 ชิ้น	4	8
6	ค่า Burn - out	1 ชิ้น	20	20
7	ค่าบล็อกสกรีน (1 บล็อก ราคา 800 บาท ใช้พิมพ์ผ้า 90 ชิ้น เฉลี่ยราคา 9 บาท)	1 บล็อก	9	9
8	ค่าตัดเย็บ	1 ชิ้น	20	20
9	ไส้หมอนใยสังเคราะห์ขนาด 40 X 40 ซม.	1 ใบ	35	35
รวมเงิน				164
ค่าดำเนินการ 35 %				58
รวมต้นทุนในการผลิต				222

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.3 การประเมินราคาผ้าพาดเตียง ขนาด 45 X 250 เซนติเมตร

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน (บาท)
1	ผ้าลินิน หน้ากว้าง 150 ซม. จำนวน 2.50 เมตร (ผ้า 1 ผืน ราคา 400 บาท แบ่งได้ 3 ชิ้นๆ ละ 134 บาท)	1 ชิ้น	134	134
2	ค่าบล็อกสกรีน (1 บล็อก ราคา 1,000 บาท ใช้ พิมพ์ผ้า 45 ชิ้น เฉลี่ยราคา 23 บาท)	1 บล็อก	23	23
3	ค่าสกรีน	1 ชิ้น	20	20
4	ค่าข้อมผ้า	1 ชิ้น	10	10
5	ค่าตัดเย็บ	1 ชิ้น	10	10
รวมเงิน				197
ค่าดำเนินการ 35 %				69
รวมต้นทุนในการผลิต				266

ตารางที่ 4.4 การประเมินราคาม่านบังตา ขนาด 110 X 50 เซนติเมตร

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน (บาท)
1	ผ้าป่านมัสลิน หน้ากว้าง 150 ซม.	½ เมตร	60	30
2	ค่าบล็อกสกรีน (1 บล็อก ราคา 1,000 บาท ใช้พิมพ์ผ้า 45 ชิ้น เฉลี่ยราคา 23 บาท)	1 บล็อก	23	23
3	ค่าสกรีนสีนูน	1 ชิ้น	80	80
4	ค่าข้อมผ้า	1 ชิ้น	5	5
5	ค่าตัดเย็บ	1 ชิ้น	10	10
รวมเงิน				148
ค่าดำเนินการ 35 %				52
รวมต้นทุนในการผลิต				200

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 การประเมินราคาโคมไฟ

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน
1	โครงเหล็ก	1 อัน	120	120
2	ผ้าซีฟอง	½ เมตร	30	15
3	ริบบิ้นผ้า	3 เมตร	3	9
4	ค่าแรงทำดอกไม้	13 ดอก	8	104
5	หลอดไฟ	1 หลอด	12	12
6	ฐานหลอดไฟ	1 อัน	15	15
7	สวิตช์ไฟ	1 อัน	8	8
8	สายไฟ	1 เมตร	7	7
9	ค่าประกอบโคมไฟ	1 ชุด	20	20
รวมเงิน				310
ค่าดำเนินการ 35 %				109
รวมต้นทุนในการผลิต				419

ตารางที่ 4.6 การประเมินราคาผ้าแขวนผนัง ขนาด 110 X 50 เซนติเมตร

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา ต่อหน่วย	เป็นเงิน
1	ผ้าฝ้ายแคนวาส หน้ากว้าง 110 ซม.	½ เมตร	120	60
2	ค่าวาดรูป (ค่าวาดรูป 1,200 บาท ใช้กับผ้า 45 ฟืน เฉลี่ย ราคา 27 บาท)	1 ชิ้น	27	27
3	ค่าดิจิทัลปริ้นท์	1 ชิ้น	300	250
4	ค่าตัดเย็บ	1 ชิ้น	10	10
5	ที่ยึดติดฝาผนัง	1 ชุด	190	160
รวมเงิน				507
ค่าดำเนินการ 35 %				178
รวมต้นทุนในการผลิต				685

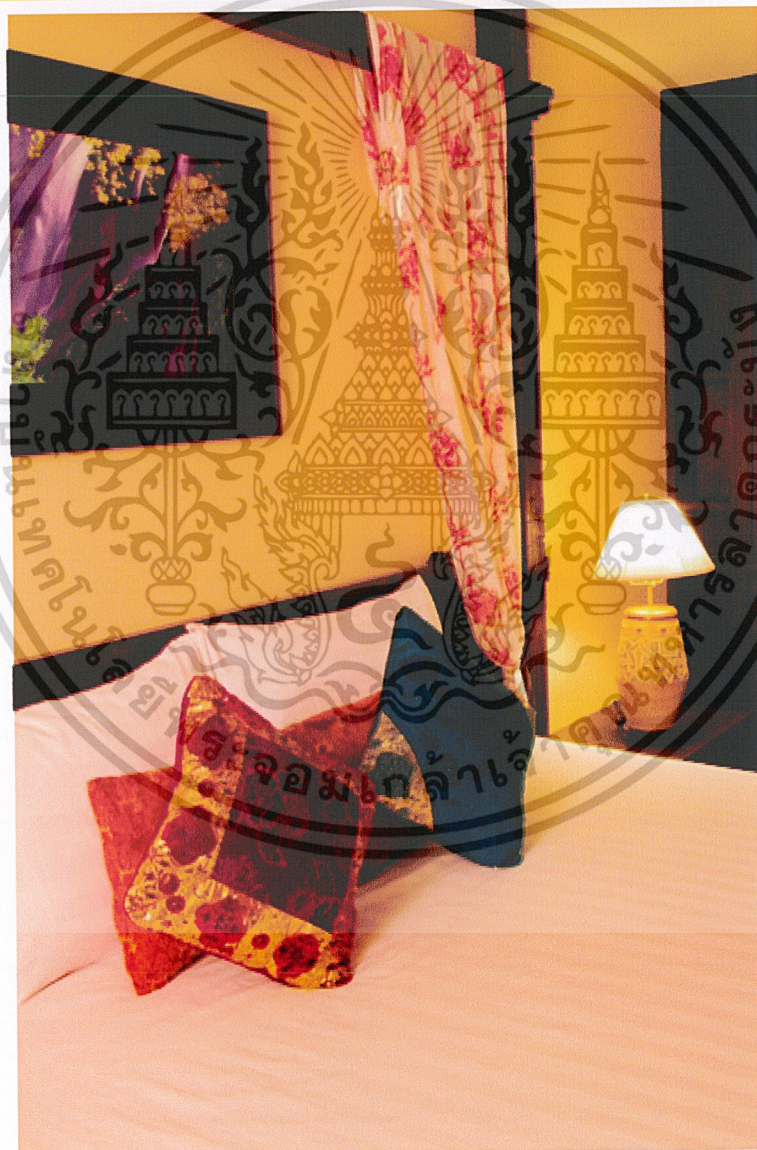
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์ต้นแบบ

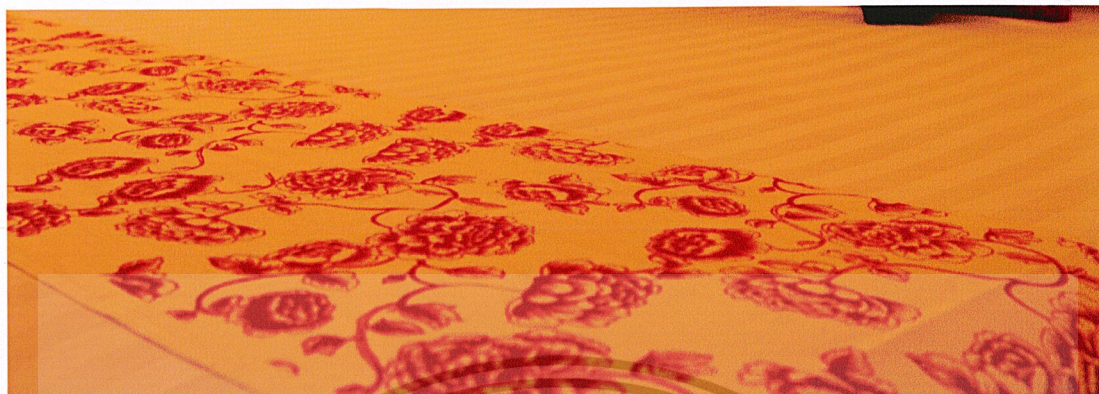
ภาพที่ 4.7 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้าแขวนผนัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.8 แสดงผลิตภัณฑ์หมอนอิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.9 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้าพาดเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

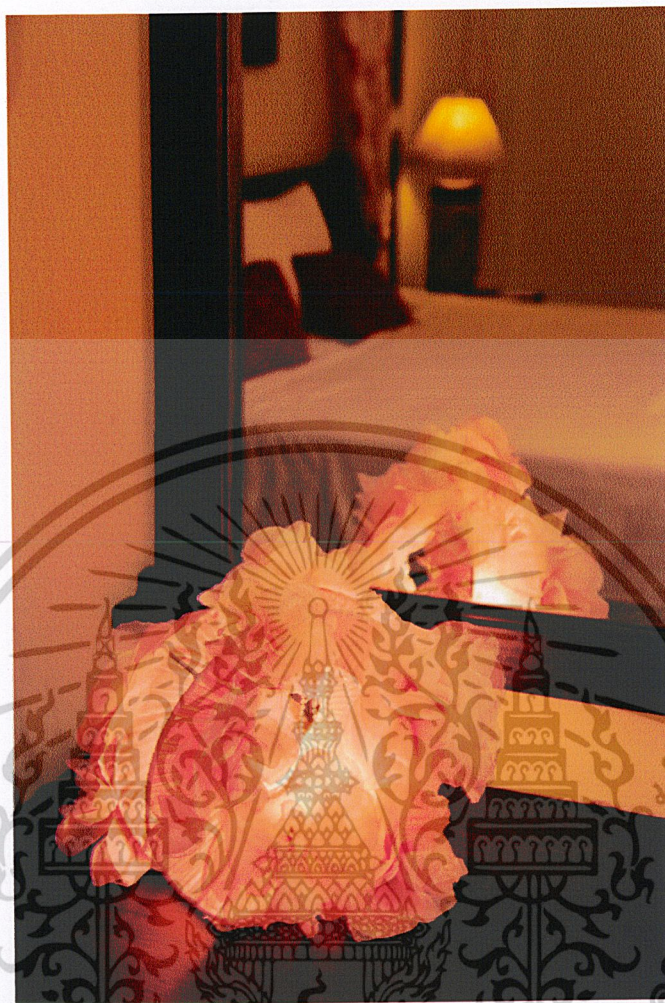
ภาพที่ 4.10 แสดงผลิตภัณฑ์ที่ม่านหัวเตียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

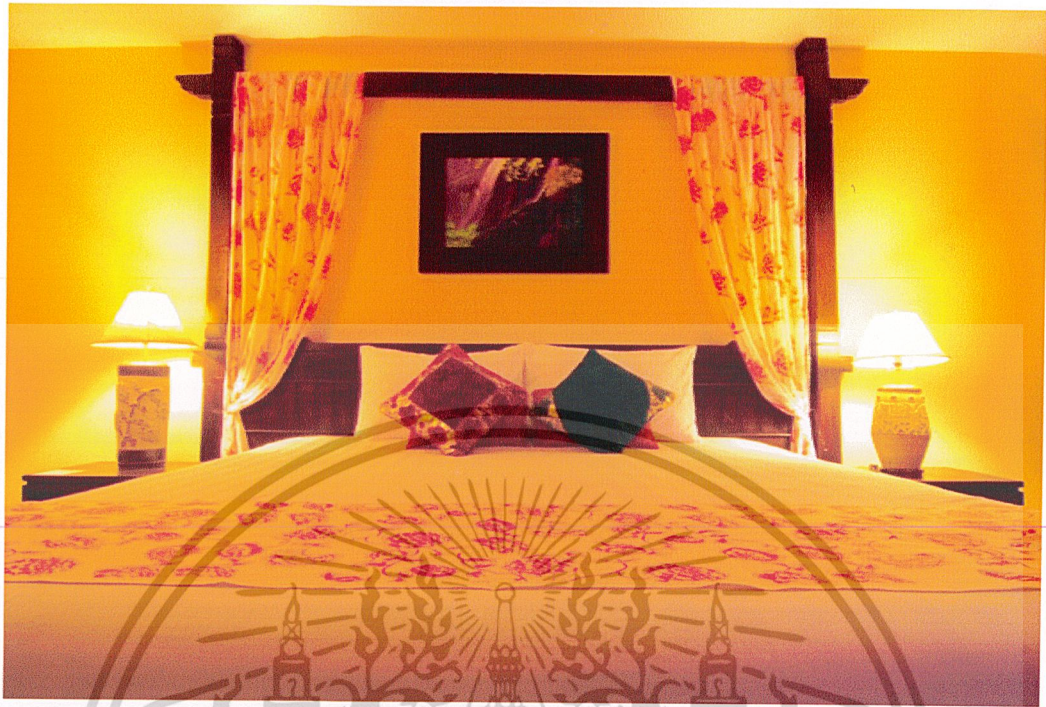
ภาพที่ 4.11 แสดงผลิตภัณฑ์ผ้า幔บังตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 แสดงผลิตภัณฑ์โคมไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.13 แสดงภาพรวมของผลิตภัณฑ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลงานออกแบบ

5.1 สรุปผลงานออกแบบ

จากการค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาทำการออกแบบ ได้ข้อสรุปของการออกแบบดังนี้

1. การออกแบบเริ่มต้นจากความสนใจในเรื่องการแต่งกายชุดย่าหยาและสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีสของจังหวัดภูเก็ต จึงได้นำลวดลายและการใช้สีมาใช้ในการพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งภายในห้องพักให้กับโรงแรม The Old Phuket

2. ออกแบบผลิตภัณฑ์สำหรับตกแต่งภายในห้องพักโรงแรม The Old Phuket โดยมีผลิตภัณฑ์ ดังนี้

2.1 หมอนอิง ขนาด 16 x 16 นิ้ว	จำนวน 2 ใบ
2.2 ผ้าพาดเตียง (bed runner) ขนาด 45 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
2.3 ม่านหัวเตียง ขนาด 90 x 250 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
2.4 ผ้าแขวนผนังขนาด 50 x 110 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
2.5 ม่านบังตา ขนาด 110 x 50 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น
2.6 โคมไฟตั้งโต๊ะ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 22 ซม. สูง 21 ซม.	จำนวน 1 ชิ้น

5.2 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

1. การแต่งกายชุดย่าหยาและสถาปัตยกรรมชิโนโปรตุกีส มีเสน่ห์และคุณค่าความงามของความเป็นจังหวัดภูเก็ต หากมีการศึกษาในรายละเอียดจะสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานออกแบบได้อีกมาก สามารถสร้างความแตกต่างที่เป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นที่น่าสนใจ

2. เทคนิคการพิมพ์ผ้าทำให้เกิดลวดลายแบบต่างๆ ที่สวยงามและหลากหลาย สามารถพัฒนาต่อไปได้อีกมาก เพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์ในรูปแบบใหม่ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น

3. ผ้าที่ใช้ในการออกแบบสามารถเปลี่ยนแปลงไปใช้ผ้าชนิดอื่นได้ตามความเหมาะสม และนอกจากนำมาผลิตเป็นของตกแต่งภายในห้องพักโรงแรมแล้วยังสามารถผลิตเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ ได้ เช่น เสื้อผ้า ผ้าปูโต๊ะ เป็นต้น

4. ในการทำงานควรมีการวางแผนงานที่ดี มีมุมมองที่ครอบคลุมภาพรวม เพราะหากใส่ใจรายละเอียดบางจุดมากเกินไป ไม่กล้าตัดสินใจ อาจทำให้ภาพรวมของงานไม่เสร็จ จะทำให้ผลงานออกมาไม่ดีสมกับความตั้งใจและความพยายามที่ทุ่มเทลงไป เพราะมีเวลาจำกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและคณะกรรมการ

ลวดลายของผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบสามารถพัฒนาต่อไปได้อีก อาจมีการนำลวดลายที่ได้จากสถาปัตยกรรมชิโน โปรตุเกสมาใช้ในงานออกแบบให้มากขึ้น และนำผ้าป่าเตี้ยมาผสมผสานในงาน เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับงานและได้ชิ้นงานที่มีรูปแบบตรงตามแนวความคิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กุศล เอี่ยมอรุณ. 2535. หนังสือภูเก็ต. กรุงเทพฯ : สารคดี.
- กุศล เอี่ยมอรุณ. 2543. หนังสือคู่มือนำเที่ยวภูเก็ต. กรุงเทพฯ : สารคดี.
- จินดารัตน์ อภิรักษ์มนตรี. 2549. โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอบนโต๊ะอาหารจากผ้าทอมือ ด้วยเทคนิคพิมพ์สกรีนจากยางกล้วย สำหรับบริษัทอีจีจี เอนเตอร์ไพรซ์ จำกัด. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- บวรวงศ์ ยอดเมื่อง. 2550. โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอผ้าหม้อห้อม โดยใช้แรงบันดาลใจจากลุงล้านนา สำหรับพรานภูฟ้ารีสอร์ท. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เบญจวรรณ คิ้วทอง. 2549. โครงการออกแบบชุดเครื่องแต่งกายสตรีจากการศึกษาวัฒนธรรมการแต่งกายของลิเก สำหรับบริษัท ISSUE. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พ่องศรี รอดโพธิ์ทอง. เอกสารประกอบการสอนการย้อมผ้าในวิชาสิ่งทอ. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พิไลพร จำเริญเลิศ. 2542. โครงการออกแบบชุดผลิตภัณฑ์สิ่งทอตกแต่งบ้านจากผ้าบาติกร้านจันผาบาติก. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ภานววัฒน์ ศรีคำ. 2549. โครงการออกแบบเคหะสิ่งทอจากรูปแบบของคนตรีเรกเก้ สำหรับร้าน GET UP ! STAND UP !. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุดารา สุจนายา. 2543. หนังสือภูเก็ต . กรุงเทพฯ : สารคดี
- อภิภูษา มุนินทร์นิมิตต์. 2551. โครงการออกแบบเครื่องประดับสตรีจากโลหะและวัสดุเส้นใยพืชรูปแบบไทยร่วมสมัย. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อัจจิพร มัชฌิมะ. 2551. โครงการออกแบบอุปกรณ์เครื่องแต่งกายสตรี โดยได้แรงบันดาลใจจากโนราห์ ศิลปะการแสดงของภาคใต้ ให้ร้านจำหน่ายภูเก็ตแฟนตาซี. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปประยุกต์สาขาสถาปัตยกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Daniel Sheets Dye. 1981. **The New Book of CHINESE LATTICE DESIGNS.** New York.

Dover Publications.

Drusilla Cole. 2009. **The Pattern Sourcebook.** London. Laurence King.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นางสาวธิดิพร พราวศรี

วุฒิการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปากช่อง ปีการศึกษา 2545

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนปากช่อง ปีการศึกษา 2548

ปริญญาตรี

ภาควิชาศิลปอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้